

maandblad van de nederlandse bond van vogelliefhebbers

onze vogels

34e jaargang no. 1, januari 1973

Ussel

De

moeilijk te missen tijdens de kweek...

Als jonge vogels voorspoedig moeten groeien, dan is het noodzakelijk, dat de juiste voedingsgrondstoffen daarvoor aanwezig zijn. Naast het zaadmengsel als basisvoeding hoort CéDé eivoer dagelijks aan uw kweekvogels verstrekt te worden.

De controle van al onze producten hebben we in handen gelegd van Dawe's Laboratories, Chicago U.S.A., St. Niklaas, België.

CéDé vogelvoeders

Tilburg, Langestraat 104, Tel: 013-423156

BONDSBESTUUR

Voorzitter: A. van Liempd, Rubensstraat 17, Breda, telefoon (01600) 3 61 37.
Secretaris: Joh. M. van Pelt, Vlaardingerdijk 331a, Schiedam, telefoon (010) 26 19 90.
Penningmeester: J. van Splunter, Vijverberg Zuid 44, Bergen op Zoom.
2e Voorzitter: E. Adema, Roggestraat 30, Apeldoorn, telefoon (05760) 1 86 31.
Commissaris: J. J. Krol, Trompstraat 16, Mepel, telefoon (05220) 5 38 84.
Juridisch adviseur: Mr. L. van Elderen.

DISTRICTSVOORZITTE

District Groningen: W. Wolthof, Kerkstraat 40, Muntendam, telefoon (05987) 33 40 of 33 25.
District Friesland: J. Forsten, Zuiderkade 2, Mollenpolle, Franeker, telefoon (05170) 29 68.
District Drente: A. F. Smit, Groningerstraat 169, Assen, telefoon (05920) 1 49 37.
District Overijssel: A. M. van Rijn, Pr. Margrietstraat 41, Haaksbergen, tel. (05427) 30 06.
District Gelderland: D. J. Prinsen, Pater Hafkenscheidstraat 11, Ulft, tel. (08356) 10 71.
District Utrecht: J. G. Harskamp, Pr. Beatrixlaan 25, IJsselstein, tel. (03478) 21 25.
District Noord-Holland: A. J. F. Lammerse, Oude Kruisweg 104, Vijfhuizen, telefoon (02508) 3 26.
District Zuid-Holland: G. C. Goedschalk, Akeleistraat 148, Den Haag, tel. (070) 68 16 70.
District Zeeland: J. van de Walle, Churchillweg 4, Hulst, telefoon (01140) 38 16.
District Noord-Brabant: J. C. Vos, Braillestraat 2, Grave, telefoon (08860) 29 78.
District Limburg: P. J. Lissel, Hemelslei 75, Sittard, telefoon (04490) 65 62.

CONTACTPERSONEN

TECHNISCHE COMMISSIES

W. Mulder, Verwerstraat 39, Deventer, telefoon (05700) 2 36 48 voor tropen, grasparkieten etc.
H. J. Veerkamp, Lorentzlaan 19a, Schiedam, telefoon (010) 15 63 55 voor kleur- en postuurkanaries.
H. Butter, Amstelstraat 60, Beverwijk, telefoon (02510) 3 36 17 voor zangkanaries.

BONDSBUREAU N.B.v.V.

Aletta Jacobsstraat 4, Bergen op Zoom, postbus 74, gironummer 1148324, telefoon (01640) 3 50 07.
Geopend: 08.00 - 17.00 uur. 's Zaterdags gesloten.

LIDMAATSCHAP

Wie als lid van de N.B.v.V. wenst toe te treden, wende zich schriftelijk tot de secretaris van een in zijn plaats van inwoning gevestigde afdeling.

Indien in de plaats van inwoning geen afdeling is gevestigd, kan men zich bij het Bondsbureau als verspreid lid aanmelden.

MAANDBLAD VAN DE NEDERLAND

De contributie bedraagt in dit geval f 17,50 per jaar, bij vooruitbetaling te voldoen.

ABONNEMENTEN

Bij vooruitbetaling.

Binnenland f 15,— per jaar, bij vooruitbetaling op onze giro 1148324. Buitenland f 15,— per jaar, per luchtpost extra tarief volgens PTT-kosten.

België: 220 BFr. per jaar, bij vooruitbetaling op rekening nr. 156074 bij het bestuur der postcheques te Brussel 1.

Opgave abonnement bij het Bondsbureau, Bergen op Zoom.

ADRESSEN SPECIAALCLUBS N.B.v.V.

Nederlandse Zebra-vinkenclub

Secretaris: B. L. van der Stroom, Mgr. Dr. H. Poelslaan 1, Amstelveen-Bovenkerk.

Penningmeester: A. A. Straver, Emmalaan 9, Alphen a.d. Rijn, Postgiro 43984 Coöp. Raiffeisenbank Alphen a.d. Rijn t.n.v. N.Z.C.

Contributie f 15,— per jaar. Entree f 5,—.

Speelclub Vorm- en Postuurkanaries

Secretaresse: Mevr. M. Th. Paape-van Mourik, Officiersweg 24, Epe (Gld).

Contributie f 10,—. Entree f 5,—.

Speciaalclub Eur. vogels en hun hybriden

Secretaris: Th. Gietman, Grootstalselaan 38, Nijmegen.

Penningmeester: J. Landsmeer, Jac. Marisstraat 90, Dordrecht. Postgiro 1580245.

Contributie f 12,50 per jaar.

Speciaalclub voor liefhebbers van insekten en vruchtenetende vogels

Secretaris: H. W. Wareman, Schermerhoek 375, Capelle a.d. IJssel, tel. (010) 50 27 66.

Penningmeester: W. Ouwehand, Dahliastraat 40a, Rotterdam 25, giro 2625815 t.n.v. penn. speciaalclub.

Contributie f 15,— per jaar. Entree f 5,—.

Grasparkietenclubs

Inlichtingen over, waar en bij wie u zich kunt melden worden u gaarne door het bondsbureau verstrekt.

Inlichtingen, opgave nieuwe leden en betaling contributie uitsluitend aan bovenstaande adressen.

IJssel

VOGELS

TIJDSCHRIFT VAN VOGELLIEFHEBBERS (OPLAGE 46.500)

REDACTIE

C. E. van Berkel
Chr. Walraven
P. Rijnders
Redactieadres: Postbus 74 - Bergen op Zoom

VERANTWOORDELIJKHEID

De uitgever van dit blad, de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, is niet verantwoordelijk voor de inhoud van hierin opgenomen advertenties en erkent geen enkele verplichting tot opnemen van aangeboden advertenties.

De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publicatie neemt de uitgever geen enkele aansprakelijkheid op zich. Het zonder schriftelijke toestemming overnemen van artikelen of gedeelten daarvan is verboden.

ADVERTENTIES

Voor advertenties — ook die van leden en abonnees — met een zakelijk karakter, zijn tarieven en verdere inlichtingen verkrijgbaar bij het Bondsbureau van de N.B.v.V. Kleine annonces, voor afdelingen — leden en abonnees op „Onze Vogels” van zuiver particuliere aard 5 cent per letter met een minimum van f 5,— per advertentie. Zie voor verdere voorwaarden onder „Vraag en Aanbod”.

VRAGEN OVER?

KLEURKANARIES aan: W. C. Oonk, Bergweg 37, Lochem.
ZANGKANARIES aan: M. van Woezik, Regentesselaan 378, Den Haag.
GRASPARKIETEN aan: A. B. J. Braam, Casimirstraat 25, Hoensbroek.
ZEBRAVINKEN, JAPANESE MEEUWEN EN TROPENBASTAARDEN aan: D. J. v. d. Molen, Esschingstraat 80, Dalfsen.
GROTE PARKIETEN EN BASTAARDEN MET KANARIEBLOED aan: D. A. Duivis, St. Josephstraat 46, Teteringen.
TROPISCHE VOGELS aan: G. v. d. Watering, St. Theresiastraat 25, Roosendaal.

Uitsluitend brieven met betaald antwoord !

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd op 12 februari 1973

IN DIT NUMMER

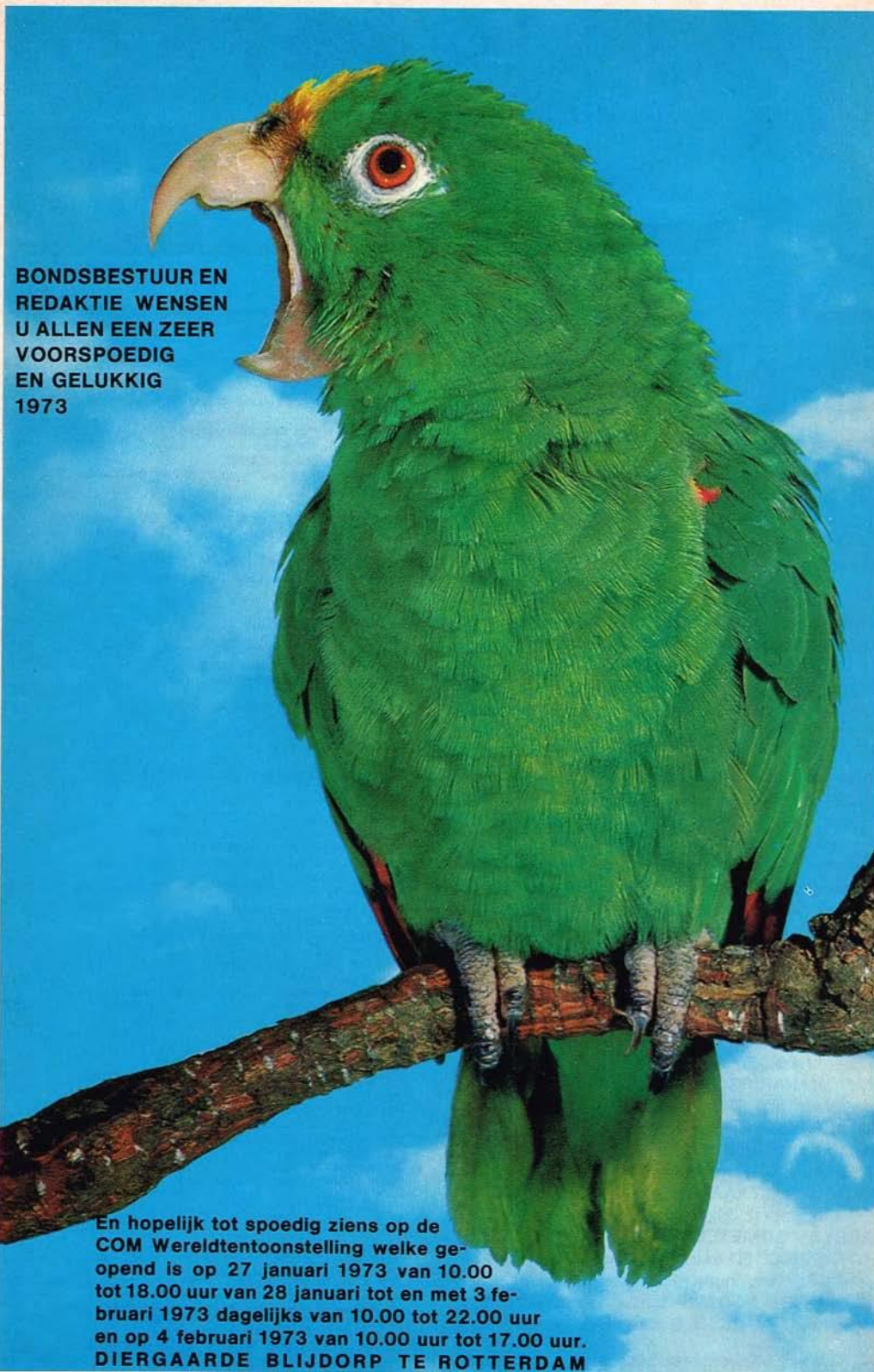
	pag.
Mijn kweek met halsbandparkieten	5
Pietpraat (8)	6
Het kweken met tangarasoorten	8
De Norwich kanarie	10
Mijn kweek met de patrijs	14
Kleurvorming en mutaties bij de agaporniden en neophema's	16
Rectificatie	18
Kleur herkennen is niet zo moeilijk als u denkt	19
Bepanting in en om de volière. Wollige sneeuwbal	22
Pauwen	23
Bepanting in en om de volière. Hazelaar	26
Mijn kweek met de purper-granaatastrilde	27
Waterslagers	31
Brilvogels	32
De bronsvleugelpapegaaï	34
Jan-van-gents	36
De grote bonte houthakker	40
Ook vogels leven soms gezellig	41
Belangrijke mededelingen	42

IN DIT NUMMER ADVERTEREN

	pag.
Cédé, Tilburg	7
A. P. van Gils, Goirle	12
Interchemic, Linne	12
Fa. Jan D. Kappelle & Zn., Deventer	12
Holley, Delft	12
Veraka, Terheijden (N.-Br.)	12
N.M.I., Lunteren	15
W. Rouppe van der Voort, Den Haag	15
Van Waardhuizen, Leiderdorp	15
Fa. Oosterbeek, Bunschoten	15
Ornisa, Tilburg	15
Assurantie- en hypotheekkantoor Ditters, Ulf	26
Benny Slagers, Enter (Ov.)	26
„De Gorkumse Molen”, Gorinchem	26
Blankestijn's Vogelhandel, Veenendaal	33
Huiskamp N.V., Aikmaar	33
Vic. van Heeswijk, Veghel	33
Becker, Utrecht	34
„De Vogelenhof”, Scherpenzeel (Gld.)	34
Beaphar, Raalte	34
Cédé, Tilburg	39
Vozano, Vlaardingen	40
404 Insecticide	42
Vraag en aanbod	42
V.V.R.-vogelvoederfabriek, Rijswijk (Z.-H.)	44
Vita Lite	44
Harlinger Vogelhuis, Harlingen	46
Rein v. d. Veen, Goor	47
Van Waardhuizen, Leiderdorp	47
Beaphar, Raalte	47
Animali, Eindhoven	47
Witte Molen, Meeuwen (N.-Br.)	48

Voorpagina: Bronsvleugelpapegaaï,
zie artikel op pagina 34.

Ontwerp en druk: Steens N.V., boekdruk/offset,
Postbus 59 - Schiedam - Telefoon (010) 26 06 40*

**BONDSBESTUUR EN
REDAKTIE WENSEN
U ALLEN EEN ZEER
VOORSPOEDIG
EN GELUKKIG
1973**

**En hopelijk tot spoedig ziens op de
COM Wereldtentoonstelling welke ge-
opend is op 27 januari 1973 van 10.00
tot 18.00 uur van 28 januari tot en met 3 fe-
bruari 1973 dagelijks van 10.00 tot 22.00 uur
en op 4 februari 1973 van 10.00 uur tot 17.00 uur.
DIERGAARDE BLIJDORP TE ROTTERDAM**

Ussel

De

foto: Horst Müller

MIJN KWEK MET HALSBANDPARKIETEN

J. G. van Horne

Om wat afwisseling in mijn vollière te brengen, heb ik een koppel Halsbandparkieten gekocht. Deze mooie elegante vogels wendden al gauw aan de omgeving. Ze zijn uit elkaar te kennen doordat de man een zwart-rose band heeft die van de snavel om de hals loopt.

In november 1971 ben ik in het bezit gekomen van dit koppel en heb ze in een aparte volière gedaan die 3 meter lang, 1 meter breed en 2 meter hoog is, met daar een nachthok aan vast. In deze kooi waren ook nog enkele zebra's aanwezig; deze werden het gehele broedseizoen ongemoeid gelaten.

Ongeveer half januari heb ik ze een nestkastje gegeven met een bodemoppervlakte van 30 x 30 en een hoogte van 75 cm, het invlieg-gat had een doorsnee van 7 cm.

Van deze nestkast heb ik ongeveer 1/3 deel gevuld met houtkrullen en een zeer vochtige graszode.

Na ongeveer een maand zag ik dat de pop geregeld in het nestkastje verdween. Bij inspectie bleek dat ze daar een uitholling gemaakt had tot bijna op de bodem. Hierna heb ik het nestmateriaal nogmaals goed vochtig gemaakt.

Op 5 maart lag het eerste ei in het nest waarna er nog vier volgden.

De pop bleef steeds op het nest; ze kwam slechts even naar buiten om door de man gevoerd te worden.

Op 3 april lagen de twee eerste jongen in het nest. Twee dagen later waren het er vier geworden. Een ei was onbevruucht.

Na 8 dagen heb ik de jongen geringd met een 6 mm ring. Ongeveer twee weken na uitkomst ging de pop het nest meer verlaten, tevens ging de man ook geregeld de nestkast binnen.

Het voedsel bestond uit miltzaad vermengd met witzaad, haver, hennep en veel zonnepitten. Tevens werd er voldoende groenvoer verstrekt in de vorm van sla. Ook brood en in stukken gesneden appels werden graag opgenomen.

De jongen groeiden voorspoedig en zaten na ongeveer 30 dagen reeds mooi in de veren.

Toen de jongen zes weken oud waren kwamen ze uit het nest. De kleur was gelijk aan die van de pop. Ze werden nu ook overwegend door de man gevoerd.

Het zijn leuke mooie vogels, die goed kunnen krijzen indien vreemden in de buurt van de vollière komen, maar dit mag toch geen bezwaar zijn om met deze vogels te beginnen.

PIETPRAAT 8

door J. Kuiper

Teneinde het begrip „**dominant**” uit het sfeertje van „dat begrijpen we niet” te halen is het nuttig dat u het volgende eens goed bekijkt. Ik stel u vier heren voor, dhr Groen, dhr De Bruin, dhr Agaat en dhr Isabel. Het zijn alle vier gewichtsheffers, hun prestaties lopen nog al wat uiteen. Dhr Groen kan als enige honderd kilo boven z'n hoofd tillen, de heren Agaat en De Bruin kunnen vijftig kilo boven hun hoofd tillen en dhr Isabel brengt het niet verder dan vijftientwintig kilo boven het hoofd. U begrijpt dat dhr Groen de drie anderen wat meewarig uitlacht, op hun beurt vinden dhr De Bruin en dhr Agaat de prestatie van dhr Isabel maar pover. Mijnheer Groen is duidelijk de sterkste, de heren De Bruin en Agaat blijken even sterk te zijn en, tja, hr Isabel kan weinig anders doen dan zich de zwakste te vinden. In kanarietermen luidt het bovenstaande verhaal iets anders, we zeggen dan dat groen dominant is over agaat, bruin en isabel. Bruin en agaat zijn ook nog dominant over groenpastel, agaatpastel, bruinpastel en isabelpastel, de agaat is ook dominant over agaatpastel en isabelpastel, de bruine is ook dominant over bruinpastel en isabelpastel en daar blijkt de zwakke isabel toch nog dominant te zijn over isabelpastel. Omdat de dominantieregel in de praktijk heel erg veel gebruikt wordt en gebruikt moet worden, wordt hieronder nogmaals precies weergegeven hoe de dominantie van de pigmentkleuren ligt.

groen is dominant over {
bruin
agaat
isabel
groenpastel
bruinpastel
agaatpastel
isabelpastel

bruin is dominant over {
isabel
bruinpastel
isabelpastel

agaat is dominant over {
isabel
agaatpastel
isabelpastel

en tenslotte is de **isabel** dominant over isabelpastel. Leest u dit eens rustig een keer extra over, het is voor verervingsmogelijkheden van zeer groot belang! Het moet u inmiddels duidelijk zijn geworden dat b.v. een agaat nooit groen verervend kan zijn, dat een bruine nooit agaat verervend kan zijn en dat bruinverervende isabellen niet bestaan, nu niet en nooit.

Tot overmaat van ramp zijn we er niet met het nevenstaande alleen! Uit de praktijk weten we dat een groene die bruinverervend is over het algemeen veel te veel bruin in de rug laat zien, we zeggen dan dat de dominantie onvolledig is. Wat is nu onvolledige dominantie? Uit het gebruikte voorbeeld weten we dat dhr Groen honderd kilo boven het hoofd kan tillen, we weten ook dat dhr De Bruin dat **niet** kan. Er bestaat echter een gerede kans dat dhr De Bruin dat gewicht van honderd kilo **wel** een klein stukje van de grond kan tillen. Teruggaand naar de kanarieterminologie beduidt dit dat de dominantie van de groene toch enigszins afgezwakt kan worden door het aanwezig zijn van andere verervingsmogelijkheden. Zo zal bijvoorbeeld een bruine man die isabelverervend is over het algemeen te weinig bruin laten zien, ook hier heeft een weliswaar onderliggende factor een zichtbare werking, geloof maar niet dat de betrokken kweker daar gelukkig mee is. Tenslotte nog een nabeschuiving over de dominantie. Dominantie voltrekt zich volkomen wetmatig en rechtlijnig, afwijkingen komen hier niet voor. Tezelfdertijd moeten we concluderen dat de dominantie wel degelijk aangetaast kan worden door andere factoren. Waar brengt ons dat nu? Bij een groot aantal onaantastbare zekerheden dat bij de kanarietheorie van groot belang is. Zeker op het punt van de vererving zijn deze dominantieregels van ont-

zagwekkend belang voor u en voor mij. Men moet namelijk om een theorie op te kunnen bouwen beschikken over feiten, welnu, deze feiten zijn hierboven afgedrukt. Aan de hand van deze feiten en met de kennis van de basisymbolen zoals vermeld in de vorige Pietpraat zullen we in het volgende artikel een aantal werkschema's onder de loep nemen. Tot dan!

wij laten niets aan het toeval over

CéDé is een tot in alle voedingselementen uitgebalanceerd eivoer en bevat dan ook werkelijk alles waar vogels behoefte aan hebben. Ze hebben het gewoon hard nodig in kweek-, rui-, en rustperiode.

Laboratoriumonderzoek en voortdurende controle vormen mede de basis van CéDé vogelvoerders. De wereldbekende Dawe's Laboratories in Chicago en St. Niklaas onderzoeken het gehele jaar de door hen genomen monsters CéDé Eivoer. Deze kwaliteitscontrole waarborgt U een konstant hoogwaardig produkt.

Gun ze eivoer van CéDé,
ze zijn er dol op

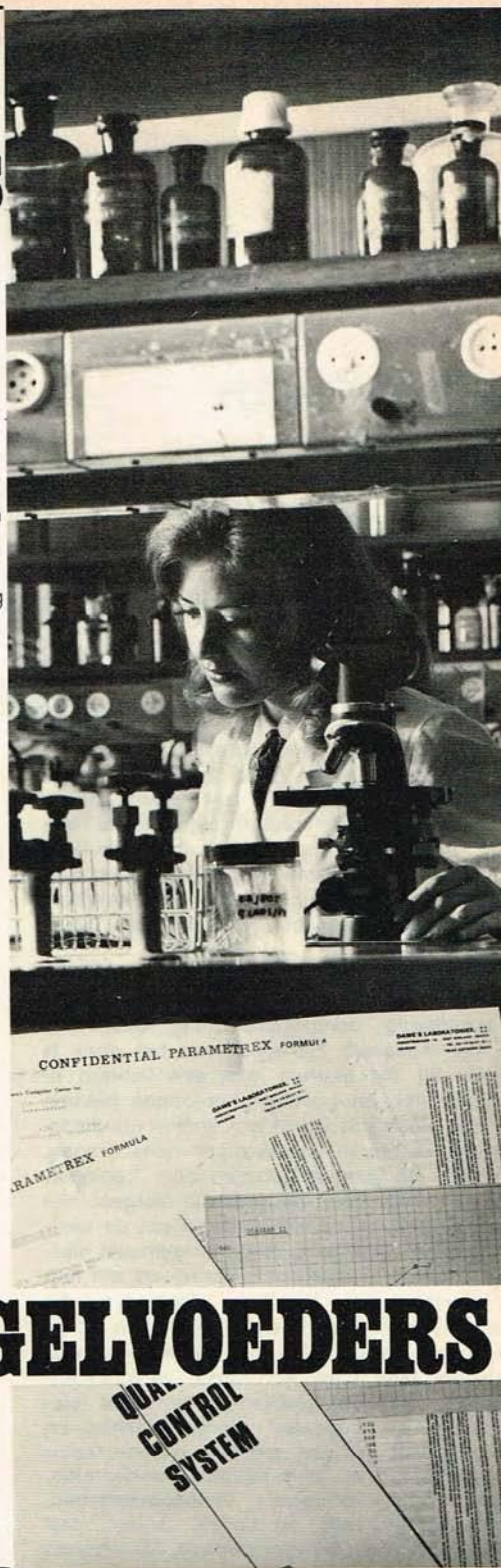

Dawe's Laboratories,
Chicago, Illinois 60606 U.S.A.
Industriepark 18, St. Niklaas, België
Tel.; (03)76.53.41 (51)

VOGELVOEDERS

Tilburg, Langestraat 104, Tel: 013-423156

Ussel

De

Blauwgrijze tangara

HET KWEKEN MET DE TANGARA- SOORTEN

dr. J. Ingels

Bebroede, donker verkleurde (dus bevruchte) eitjes mogen pas na goed 3 weken weggegooid of geopend worden. Het verschil tussen onbevruchte en bevruchte eitjes is na een paar dagen broeden, omwille van de witachtige grondkleur van de Tangara-eitjes, duidelijk te zien: bevruchte eitjes verdonkeren, terwijl onbevruchte hun wit-roze grondkleur behouden.

Pasgeboren Tangara-jongen zien er vrij kaal uit. Ze hebben een roze huidkleur, en wat donkerkleurig dons bandvormig over kop en rug verspreid. De kleur van het dons is bleker bij die soorten met een lichtere lichaamskleur, en goudtangara-jongen hebben bv. een bleekvuile donskleur, terwijl goudmaskertangara-jongen donkergrauw dons dragen. Wanneer de jongen geboren zijn, beginnen voor de liefhebber de grootste zorgen. Het voedsel moet reeds bij het begin van de nestperiode zo gevarieerd mogelijk gemaakt worden, zodat de oudervogels vertrouwd zijn met de verschillende toegiften. Tangara's, die vruchten- en insektenetende vogels zijn, schakelen voor het opfokken der jongen over naar insekten. Men moet een grote verscheidenheid aan insekten aanbieden, bv. verse mieren eitjes, „gevleugelde” mieren, vliegen en vliegmaden, muggen en muggelarven, spinnen, wasmotten, pissebedden, oormormen, kleine regenwormpjes, honingbijenbroed, sprinkhaantjes, e.d. en vooral „witte”, pas vervelde meelwormen en poppen. Men maakt

de keuze liefst zo groot mogelijk, omdat vooral de eerste dagen de oudervogels meestal zeer kieskeurig zijn. M'n goudmaskertangara's bijv. voeren meestal slechts meelwormpoppen, die niet meer dan 3 tot 4 uur oud mogen zijn! De oudervogels onderdrukken bij een te beperkte keuze gemakkelijk hun voederdrift, waardoor de jongen verloren gaan. Verder geeft men een uitgebreide hoeveelheid vruchten, o.a. appels, peren, druiven, kersen, bananen, geweekte rozijnen, gesneden dadels, e.d. Ook geweekt oud witbrood, verrijkt met allerlei vitaminen, mineralen, proteïnepoeder en een beetje honing, wordt vooral op het einde van de nesttijd ook graag gevoerd. Meestal geef ik zelfs nog als voorzorgsmaatregel een paar maal één druppel van een polyvitamine + mineralenpreparaat rechtstreeks in de snavel van de jongen, als ze ongeveer 7 tot 8 dagen oud zijn. Dan zijn ze niet meer zo gevoelig, en dan is ook de vraag naar vitaminen en mineralen het grootst. De verschillende soorten universeelvoer worden tijdens de opfokperiode bijna niet aangeraakt. Beide ouders voeren normaal samen de jongen op. Ze nemen het voedsel in de voorkeel en in de snavel op, strijken alles netjes effen aan een takje en stoppen daarna de voedselbrokjes in de gapende snaveltjes van de jongen. De eerste dagen wordt het voedsel ook enigszins fijn gemaakt, voor het aan de jongen wordt doorgegeven. De oudervogels vangen (en voeren) de eerste dagen ook veel insek-

ten tussen de begroeiing van de buitenvolière. Wanneer de jongen voldoende gevoerd worden, verlaten ze na 13 tot 15 dagen het nest. Indien de jongen langer in het nest blijven, betekent dit meestal dat de oudervogels niet te best voeren waardoor de nestjongen slechts langzaam groeien.

Terloops wil ik hier ook het probleem „verstoring” (o.a. nestkontrolle) aanpakken. Rustige, niet schuwe tangara's die hun verzorger kennen, zijn vrij ongevoelig voor nestkontrolle. Nestkastjes kan men rustig van het haakje afnemen, en na kontrolle terughangen. Meestal kan men ook wel de eitjes op het al-of-niet-bevrucht-zijn kontroleren. Wat betreft het ringen van nestjongen heb ik geen enkele ervaring; m.i. moet dit heel goed mogelijk zijn met mat gemaakte (of zelfs blinkende) ringen.

Vooraf bij het eerste nestje van een bepaald paartje, moet men zoveel mogelijk alle verstoring vermijden. Ook een rustige omgeving van de volièrre is belangrijk. Wanneer het paartje doorheeft welke storingen voor komen bij het broeden in een volièrre, zal het iets meer toelaten en dan kan men rustig de jongen ringen. De veelkleuren x druppeltangarakruisingen, die reeds vroeger in deze artikelenreeks werden vermeld, dragen allebei een gesloten kweekring.

Na het uitvliegen, dat meestal 's morgens plaats vindt, worden de jongen nog ongeveer 14 dagen tot 3 weken door de oudervogels bijgevoerd. Ze leren vlug voor zichzelf zorgen, waarbij ze in het begin vooral zachtvoer (bananen, geweekt witbrood, bv.) verkiezen.

Tangara's broeden ook in de volièrre meestal een tweetal keren na elkaar, en dit gebeurt niet altijd in hetzelfde nest. De ouders verdragen in een grote volièrre tijdens het grootbrengen van een tweede nest de aanwezigheid van de jongen uit een eerste nest bijna altijd vrij goed. Dit feit heb ik bij m'n goudmaskertangara's in het broedseizoen 1970 zelf kunnen vaststellen. Soms ontstaan wel moeilijkheden, vooral als de volièrre klein en weinig begroeid is, zodat de jongen te veel in de buurt van de oudervogels rondvliegen.

De jongen dragen bij het uitvliegen een jeugdkleed dat meestal een „verwaterde” imitatie is van het volwassen kleurenpatroon. Na een paar maanden verdwijnt dit jeugdkleed langzaam, en na 4 tot 8 maanden kan men de jonge vogels meestal niet meer van de oudervogels onderscheiden.

De beste broedresultaten zal men m.i. bereiken in niet te kleine, goed beplante volièrres (min. bv. 2 x 1 x 2 m); alhoewel uitzonderingen deze regel bevestigen. Men heeft nl. reeds bepaalde Tangara-soorten in grote kooien gekweekt. De reeds genoemde veelkleuren x druppeltangarahybriden werden gekweekt in een kooi van 80 x 60 cm² en 90 cm

hoog; en in 1934 kweekte A. A. Pearce (Engeland) roodhalstangara's in een kooi van 100 x 40 cm² en 40 cm hoog.

Men moet liefst zo weinig mogelijk (beter geen) vogels met het broedende paartje samenhouden. Vooral de soorten die als „broedseel-verniers” bekend staan, kan men beter uit de volièrre buitenhouden, zoals m'n ervaringen met een paartje japanse nachtegalen me leerden. In een gezelschapsvolièrre lopen broedpogingen dikwijls verkeerd af, ook omdat men bv. niet voldoende insekten en levend voer kan reserveren voor het broedende paar. M'n goudmaskertangara's broedden in 1970 samen met een paar geelbuik- of purperkeelorganisten (*Euphonia chlorotica*) in een volièrre van 6 x 6 m² en ongeveer 3 m hoog, waarin beide paren samen hun jongen grootbrachten. In het broedseizoen 1969 slaagden beide paartjes in een gezelschapsvolièrre er echter niet in om hun jongen groot te krijgen, bij gebrek aan voldoende geschikt voer. Ook mijn paartjes goud- en kopernek-tangara's maakten hun nesten in een gemeenschapsvolièrre en ze brachten het nooit verder dan eitjes of kleine nestjongen, die echter door omstandigheden en storingen, eigen aan een gemeenschapsvolièrre, verloren gingen. Een ideale broedvolièrre moet m.i. ook goed beplant zijn, en men kan beter ook voor een kleine binnenvolièrre zorgen, waar de vogels zich voor te gure weersomstandigheden kunnen terugtrekken. Een klein afdakje kan ook al volstaan. Men zorgt best voor een paar goede „droog” opgehangen halfopen nestbakjes (waarbij verschillende vormen worden genomen) en ook voor wat begroeiing die nestgelegenheden biedt, bv. liguster, allerlei koniferen (o.a. *Taxus*, *Thuja*, *Chamaecyparis*), klimop, e.d. Wanneer men dan over een goed geakklimatiseerd paartje Tangara's beschikt, dan zijn goede broedresultaten (mits een intensieve verzorging) zeker mogelijk. In zeer grote, goed beplante gemeenschapsvolièrres kan men echter, mits men maar zorgt voor voldoende levend opfokvoer, ook zeer goede resultaten bekomen. Dit feit wordt door de resultaten voor het broedseizoen 1970 van Th. Kleefisch jun. (Bonn-Duisdorf, West-Duitsland) gepubliceerd in „Die Gefiederte Welt” (nr. 3, 1971), bewezen. Deze liefhebber behaalde in een dichtbeplante serre van ongeveer 50 x 15 m² schitterende resultaten met blauwkop-, zilverkeel- en goudtangara's (*T. cyanicollis*, *icterocephala* en *arthus*). Deze tangara's brachten verschillende nesten jongen groot in deze enorme gezelschapsvolièrre, waar ongeveer 150 exotische vogels door elkaar vlogen en kweekten (zaad-, insekten- en vruchtenetende soorten). Alle vogels hadden echter voortdurend een zeer uitgebreide hoeveelheid levend voer ter beschikking.

DE NORWICH KANARIE

H. Willems

Ondanks de definitieve, en met meerderheid van stemmen aanvaarde, opstelling van de standaardseisen, bleven toch nog kwekers en keurmeesters zondigen tegen-de-regels-in. Denkkelijk zijn ook zij mettertijd tot andere gedachten gekomen, al moet worden gezegd dat de neiging om steeds grotere en zo groot mogelijke kanaries te kweken nooit geheel verdwenen is. Kijken we maar eens naar de Lancashire Coppy (uitgestorven) en heden ten dage nog naar de Yorkshire (die vaak ook nog tot aan de 20 cm geraakt!). Doch ook vlak na de Tweede Wereldoorlog zien we een ware manie om weer zo groot mogelijke Norwichs te kweken, de kop opsteken. Ook ditmaal trok men zich niets van de standaardseisen aan. Vaak waren deze vogels groter en forser dan men voor mogelijk hield!

Natuurlijk moet ik hier als kanttekening de opmerking bij plaatsen dat het niet alleen de schuld was (en ook is) van de kwekers, want bij een gelijk eindigen in punten van twee vogels — of meer — kreeg alleen de vogel die groter was dan zijn naaste konkurrent de hoogste eer toebedeeld; hetgeen van de ene kant de grootte-kweek weer bevorderde.

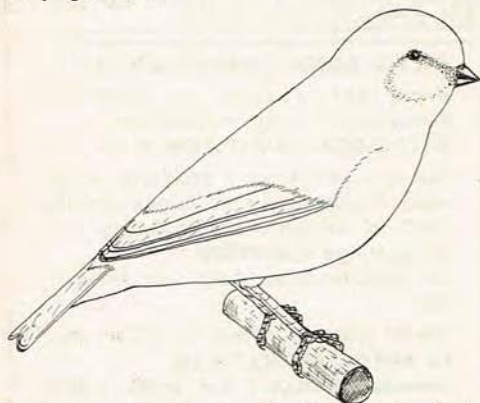
Natuurlijk deed zich bij die grotere vogels het feit voor, dat zij niet meer zo'n mooi verepakje bezaten als de meer ideale exemplaren, en dit was dan ook voor menig kweker het teken om het sein op rood te zetten, doch andere kwekers die geen gevaar zagen, gingen onverdroten voort.

Hoogstwaarschijnlijk is het aan de bijna onverantwoorde grootte-kweek te danken geweest, dat de Norwich kanarie in zijn totale bestand een gevoelige klap heeft moeten incasseren. Dit kwam dan door het feit, dat men maar steeds de grootst mogelijke vogels aan elkaar liet paren, die dan ook nog vaak

beide schimmelfactorig waren, waardoor op een zeker moment een pseudo-ziekte onder de Norwich kanaries uitbrak; deze ziekte werd bekend onder de naam „lumps”. Lumps, het grote woord voor een opeenhoping van de veervelden of -partijen, die tot gezwollen en/of etterige wonden konden leiden. Deze gezwollen konden ontstaan, doordat door de langere opbouw, de schachten geen kans meer zagen om door de opperhuid te dringen; zij waren te zacht geworden en bogen zich dus weer naar binnen; de groei ging echter onverminderd voort. Een vogel die eenmaal „lumps” bezat, en er hoe dan ook niet aan doodging, was toch zeker voor de kweek waardeloos geworden, en natuurlijk zéér zeker als tentoonstellingsvogel waardeloos te noemen. Hoewel de grootte-kweker voor een groot deel verantwoordelijk moet worden geacht voor het ontstaan van de „lumps”, mag in dit verband niet worden uitgevlakt dat ook de Norwich kleurkwekers voor een groot gedeelte schuld dragen daaraan. Daar de Norwich immers van oudsher de Britse kleurkanarie is geweest (heden ten dage niet meer specifiek, daar men nu ook in Groot-Britannië de verschillende kleurkanaries kent), die al gauw in kleurdiepte mocht worden opgevoerd. Natuurlijk werd ook al bij de Norwich ernaar gestreefd om een zo diep mogelijke rode kleur te bereiken, doch dit lukte niet geheel en al met behulp van de vaak uitgete probeerde middelen. Het was hierom dan ook dat men het zocht in de verbetering van de veer-structuur; het zou immers alleen door een fijne structuur der veren mogelijk zijn om de kleurdiepte nog iets meer op te voeren. Om zulks zo optimaal mogelijk te willen bereiken, paarde men zoveel mogelijk schimmelvogels aan elkaar, of hadden toch zeker die vogels de voorkeur. Natuurlijk kwam dit de kleurdiepte en -verdeling wel ten goede, maar het had hetzelfde effect als bij die

HEEFT U OOK AL EEN SNIPPERDAG
VOOR DE WERELDTENTOONSTELLING ?

steeds groter wordende exemplaren. De „lumps” traden vaker op onder de vogels. Voor zover bekend is, traden de „lumps” voor het eerst te voorschijn onder de Norwich kanaries omstreeks 1918 (of daaromtrent althans). Dit gebeurde toen althans voor het eerst in een hevige openbaring van de „lumps”, dat er van een ware angstpsychose onder de kwekers gesproken kon worden voor deze „ziekte”. Had men eenmaal vogels onder zijn bestand, die de verschijnselen van de „lumps” bezaten, dan kon men zogoed als alle vogels afschrijven. Zowel voor wat de kweek als de wedstrijden betrof, want een vogel die ze bezat was waardeloos geworden voor elk doeleinde; zelfs een ogenschijnlijk gevrijwaarde vogel kon de gevreesde eigenschap aan zijn of haar zonen en dochters meegeven. Men kon zich dan ook alleen d.m.v. rigoureuze en onsympathieke maatregelen van de „lumps” bevrijden, d.w.z. dat men vaak vogels moest doden om de „ziekte” niet onder zijn vogels te krijgen, of om haar geen kans te geven zich uit te breiden. Dat op deze manier wel schade aan het bestand van de Norwich kanaries werd toegebracht, laat zich raden. Doch het moest gebeuren, wilde het hele ras op den duur niet ten gronde gaan. Al was het dan een harde methode, zij heeft gebleken afdoende te zijn geweest.

Grote vrees behoeven de Norwich kwekers heden ten dage niet meer te hebben voor de cysten-ziekte „lumps”, doch een wakend oog in deze richting moet altijd gegeven worden. Het zou immers kunnen gebeuren, dat men door generaties schimmel x schimmel te paren, of zelfs al eerder, weer „lumps” onder de vogels te voorschijn zou kunnen roepen; en dit dan niet alleen voor wat de Norwich betreft.

Omdat er van het ras Norwich een paar variëteiten bekend zijn, wil ik hier eens wat dieper op ingaan.

Allereerst is er de gewone of Norwich Plainhead (de normale vogel), dan is er de Crest-

ed Norwich (de kuifvogel) en zijn tegenhanger de Crestbred (de kuifbroed-vogel), dan hebben we de Cinnamon Norwich (de bruine vogel); hoewel we in ons land alleen de Norwich Plainhead met een eigen puntenlijst kennen, en ook nog de Crested en Crestbred een eigen puntenlijst hebben, zien we dat het verder wel ophoudt. In Groot-Brittannië daarentegen kent men behalve voor de eerder genoemde twee variëteiten ook nog een eigen puntenlijst voor de Cinnamon Norwich; deze vogel wordt los gezien van de Plainhead, al stemt hij behalve voor zijn kleur met alle andere punten overeen met deze. In ons land kennen we dus, met uitzondering van de Crested en de Crestbred, alleen maar één puntenlijst voor de bonte, vetstof en gepigmenteerde exemplaren. Dit is beslist niet verwonderlijk te noemen, want Groot-Brittannië is het land waar het ras, al is het daar niet direkt ontstaan, toch zeker vervolmaakt is geworden en waar zich de geschiedenis heeft gevormd, terwijl er ook nog eens de meeste Norwichs worden gehouden en gekweekt en er verscheidene clubs voor deze vogel bestaan. Men vindt deze clubs, al dan niet in één variëteit gespecialiseerd, over het gehele land verdeeld.

Alvorens verder te gaan met de wederwaardigheden over de Norwich kanarie, wil ik menig lezer, die postuurkanaries houdt of hierin geïnteresseerd is, erop wijzen dat hij of zij in de gelegenheid is om zich als lid van de speciaalclub aan te melden; ik zou hem of haar zeer zeker aanraden om zulks te doen, daar dit de liefhebberij beslist ten goede zal komen. Het adres van het secretariaat, waar men graag de nodige inlichtingen zal verstrekken, vindt men voorin dit blad vermeld.

Zo, en dan gaan we nu verder met de verdere gegevens over de Norwich. Hoewel van de Norwich als **ras** kan worden gezegd, dat het omstreeks 1600 is ontstaan (ten overvloede: nog niet zoals we hem nú kennen), kan met betrekking tot het ontstaan van de gekuifde variëteit niets geheel met zekerheid worden gezegd. Omdat zelfs in de Britse (lees: Engelstalige) lektuur nogal eens verschillend wordt gesproken met betrekking tot deze kwestie, zal ik bij deze tot een meer vaststaand iets geraken; dus tot een meer logische opbouw van gegevens.

Zijn we dus zogoed als zeker van het tijdstip van ontstaan van het ras, en houden we dan de verdere ontwikkeling bij, dan zien we dat omstreeks 1750 de eerste gekuifde vogels onder dit ras opgedoken zijn. Om verarring tegen te gaan, en om de oorspronkelijke Norwich te behouden, is de gekuifde Norwich als een aparte variëteit bestempeld geworden die een eigen puntenlijst kreeg toe-

A. P. VAN GILS
 ORANJEPLEIN 21 - GOIRLE (HOLLAND)
 TELEFOON 04247 - 15 79

VOGEL- EN DIERENHANDEL

Witte rijstvogels	/ 45,- p.p.	Rode druppel astrildes	.. 55,- p.p.
Grijze zebra-vinkjes	.. 9,- p.p.	Diamantvinkjes	.. 45,- p.p.
Witte zebra-vinkjes	.. 9,- p.p.	Binzen astrildes	.. 35,- p.p.
Masker zebra-vinkjes	.. 12,50 p.p.	Ceres	.. 35,- p.p.
Zilvervleugel zebra-vinkjes	.. 12,50 p.p.	Shamalljsters	.. 55,- st.
Zwartkopnonnen	.. 8,50 p.p.	Grote groene Bladvogels	.. 50,- st.
Muskaatvinkjes	.. 6,- p.p.	Goudvoorhoofd-bladvogels	.. 40,- st.
Zilverbekjes	.. 6,- p.p.	Fischeri parkieten	.. 45,- p.p.
Japanse Meeuw'tjes	.. 7,50 p.p.	Personatas	.. 45,- p.p.
Mozambieksijsjes	.. 10,- p.p.	Grasparkieten	.. 9,- p.p.
Napoleons	.. 6,50 p.p.	Deensbont-Lutino-albino	.. 10,- p.p.
Blauwfazantjes	.. 7,50 p.p.	Engelse grasparkieten	.. 20,- p.p.
Staalvinkjes	.. 7,- p.p.	Roodrugparkieten	.. 45,- p.p.
Oranjewevers op kl.	.. 10,- p.p.	Bourks parkieten	.. 45,- p.p.
Napoleonwevers op kl.	.. 10,- p.p.	Turquoise parkieten	.. 65,- p.p.
Kl. Texorwevers op kl.	.. 10,- p.p.	Elegant parkieten	.. 80,- p.p.
Ekstertjes	.. 7,- p.p.	Splendid parkieten	.. 150,- p.p.
Senegalduifjes	.. 17,50 p.p.	Prachtrosellas	.. 160,- p.p.
Zwartmaskerduifjes	.. 15,- p.p.	Gele roodrug parkieten	.. 75,- p.p.
Diamantduifjes	.. 15,- p.p.	Border Kanaries	.. 60,- p.p.
Zilverdiamantduifjes	.. 30,- p.p.	Gloster Kanaries	.. 55,- p.p.
Brilliant diamantduifjes	.. 90,- p.p.	Yorkshire Kanaries	.. 125,- p.p.
Witkeelgaaien	.. 35,- st.	Rode Kanaries	.. 40,- p.p.
Pagoda spreuwen	.. 12,50 st.	Gele Kanarie mannen	.. 15,- p.st.
Kleine beo's	.. 35,- st.	Gele popkanaries	.. 7,50 p.st.
Geelnekwidahs	.. 25,- p.p.	Goud en Zilver kan.	.. 30,- p.p.
Paradijswidahs	.. 25,- p.p.		
Dominicaner widahs	.. 20,- p.p.		
Spitsstaartmadines	.. 35,- p.p.		
Gouldamdines roodkop	.. 65,- p.p.		
Driekleur pap. am.	.. 45,- p.p.		
Schlegel druppelstrildes	.. 90,- p.p.		
Parelhalsband am.	.. 35,- p.p.		
Purpergranaat astrildes	.. 65,- p.p.		
Melba astrildes	.. 35,- p.p.		
Blauwkap bl. fazantjes	.. 12,50 p.p.		

Regelmatig wisselende voorraad — Wij vragen te koop ieder kwantum Grasparkieten, Kanarievogels ook Rood, Australische prachtvinkjes en parkieten. Verzending rembours, vracht rekening koper. Kistjes tegen kostprijs à / 2,50.
 GEOPEND DAGELIJKS 9 TOT 12,30 en 1,30 TOT 6 UUR, ZONDAGS 10 TOT 12 UUR.

NEOFLEX E-3-X

geen frisse insectendodende en ont-smettende latexverf voor uw volières en hokken.

NEOFLEX E-3-X

voorkomt en bestrijdt ± 4 jaar lang alle insectenplagen van o.a. mug en bloed-luis en ziektes zoals o.a. pokken, coc-cidioidis en longziektes. Hierdoor geen vogelsterfte. Spuitmiddelen overbodig.

Vraag uw winkelier dit fantastische produkt te bestellen bij:

Handelsonderneming "INTERCHEMIC"
 Rijksweg 25a - Linne - Telefoon 04746 - 2386

WILT 'U GOEDE KWEKRESULTATEN?

Breng dan in najaar en winter Uw kweekvogels in topconditie met: **KAPPELLE's KRACHTVOER „K.K.”**

Per dag per vogel 1 theelepel is ge-noeg. Krachtvoer „K.K.” is ook verkrijg-baar in speciale samenstelling met plantaardige **CAROTEEN**

Uw zaadhandelaar heeft het in voor-raad.

Vraagt gratis monsters en folders bij:
 Fa. JAN D. KAPPELLE & ZN.
 Deventer, Postbus 2, Tel. 05700 - 1 39 27

EEN HOLLEY PRODUCT - POSTBUS 109 - DELFT
 VERKRIJGBAAR IN ALLE
 dieren - speciaalzaken

"VERAKA"

Specialiteit in tentoonstellingskooien voor pelsdieren, pluimvee en vogels - Voor-fronten in alle maten - Tevens opvouw-bare kooien voor honden, katten, duiven, papegaaien etc.

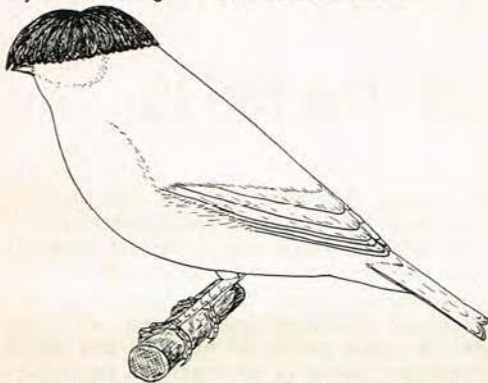
Bondskooien - Hooiruiven - Voerbakjes

Alles gepuntlast - 100% service.

"VERAKA"

Markstraat 17 - Telefoon 01693 - 1448
 Terheijden N.Br.

bedeeld. Deze Crested en zijn tegenstander de Crestbred, zijn **niet** zoals over het algemeen wordt verondersteld **duidelijk** verschillend van de Plainhead, maar in vorm gelijklopend als deze. Alleen ten aanzien van de bevedering bestaan **wel** verschillen. Zo heeft immers de Crested een kuif op de kop en een langere lichaamsbevedering, terwijl de Crestbred dus géén kuif heeft, maar deze heeft op de kop een zodanige lange bevedering dat de veertjes tot over de ogen hangen; daarnaast heeft ook de Crestbred een langere bevedering dan de Plainhead. Ik hoop dat de hierbij afgedrukte tekeningen een en ander wel voor zichzelf laten spreken; men kijke dan ook goed naar de verschillen.

Spreek ik dus van Crested Norwich, dan moet ik zeggen dat de benaming Norwich voor deze variant in onbruik is geraakt; men wist immers met Crested en Crestbred te zeggen, dat hier Norwich vogels werden bedoeld. Dat er later Crested vogels zijn opgedoken die géén overeenkomst meer vertoonden met het Norwich-type, mag in deze geen afbreuk doen. Dergelijke vogels waren immers geen echte Norwichs meer, daar zij uit de combinatie van Lancashire Coppy x Crested waren voortgekomen; dit had te maken met de afgang van de Crested als zodanig, en wel om verschillende redenen.

Houden we de verdere ontwikkeling van de Norwich als ras in de gaten, dan zien we dat men na verloop van tijd naar steeds grotere vogels toe wilde. Ik vind het dan ook logisch, om te vermoeden dat zich uit die almaar groter verlangde vogels ook Crested Norwichs hebben afgesplitst die de voorvader werden van de Lancashire Coppy. Later is het dan weer denkelijk zó geweest, dat de Lancashire aan de Crested terug gepaard is geworden om bij deze voor „vers” bloed te zorgen; immers de Crested maakte toen al een crisisperiode door. Naderhand heeft de Lancashire kanarie zelf als voorvader gediend van de Yorkshire.

Tegen het eind van de 19e eeuw was de belangstelling voor de Crested Norwich wel

het grootst van alle tijden, doch doordat de prijzen daarmee in verband tot een vaak duizelingwekkende hoogte stegen (althans voor de werkelijk goede exemplaren), werd het voor de gewone arbeider ondoenlijk om zich van goede vogels te voorzien; de financieel beter gesitueerden gingen op de wedstrijden het meest met de prijzen strijken, terwijl het slechts een kleine groep betrof. Hoe hoog de prijzen vaak stegen, mag blijken uit het feit dat vaak voor slechts één enkel exemplaar 50 Pond Sterling werd gevraagd. En ook betaald! Er is zelfs ook nog sprake van een uitzonderlijk geval, waar niet minder dan 265 Pond Sterling werd gevraagd voor drie Crested Norwichs; een dergelijk bedrag (vergelijkbare waarde was toen 2.650 gulden!) was toen, en zelfs nu nog voor menigeen, een klein kapitaal. Voor zulk bedrag kon men toentertijd een redelijk huis laten bouwen!

Dat met deze exorbitante prijsopdriving de Crested als variëteit een gevoelige klap heeft moeten inkasseren, laat zich makkelijk raden en moet zeer zeker tot nadenken stemmen.

Ondanks dat men later nog tevergeefs probeerde om de Crested nieuw leven in te blazen door de Lancashire Coppy aan de resterende exemplaren te laten paren, weten we dat dit nooit het gewenste resultaat heeft kunnen bereiken. De Crested Norwich, of althans wat daar nu voor door moet gaan, is niet geheel verdwenen door het hierboven genoemde, doch de variëteit is toch nog bijna geheel uitgestorven na de Tweede Wereldoorlog. Gelukkig zijn er heden ten dage sporen merkbaar, die een zeker optimisme doen rechtvaardigen voor wat de Crested Norwich (en natuurlijk óók zijn tegenhanger de Crestbred) betreft en ook de verbreiding ervan. Hopelijk zal de Crested Norwich ook in ons land eens tot grote hoogte mogen uitgroeien. Dit lijkt dan wel, en is misschien ook een ijdele hoop, doch ik zal me in de nabije toekomst de nodige moeite getroosten om in deze een steentje bij te dragen.

Tot slot van deze, ik mag wel zeggen **uitvoerige**, beschrijving van de Norwich kanarie als **ras**, wil ik nog opmerken dat in feite nog niet **alles** gezegd is geworden, doch in de artikelenreeks over alle postuurkanaries (= verzamelnaam voor de kanaries die naar hun houding, vorm, bevedering, etc. worden beoordeeld) zal ik ook nog eens andere punten gaan bespreken.

Hopelijk zal menigeen, en in het bijzonder de liefhebbers van dit ras, genoeg aan dit artikel met de tekeningen mogen beleven. Dit is dan ook mijn grootste wens.

Ik wil dit artikel nu dan ook besluiten met te zeggen: graag tot de volgende keer, wanneer ik de Yorkshire zal bespreken.

Ussel

De

Uit: „Encyclopedie voor de vogelliehebber“

Op 30 april 1971, tijdens een tochtje door de polder, vond ik een zogenaamd verdwaald eitje van een patrijs. Hoewel een zo'n eitje in feite niet veel waarde heeft, nam ik het toch maar mee naar huis. Onderweg heb ik er niet bij stil gestaan dat dit eitje mij nog eens een mooie patrijs zou opleveren. Bij het springen over enkele sloten en het klimmen over wat hekken is het eitje gespaard gebleven.

Het ei werd door mij in mijn vogelverblijf bewaard in een bakje zand. Na enkele dagen kwam ik op het idee mijn lachduifjes, die men bij mij had gebracht omdat ze „dakloos“ waren, een nestje te geven. Het bleek inderdaad een paartje en na een week hadden ze een ei. Direct heb ik toen het patrijzenei er maar onder gelegd, alhoewel dit ei niet dagelijks was gekeerd.

Nadat de duivin twee eieren had gelegd, heb ik er een daarvan verwijderd. Na een week konstateerde ik dat het duivenei onbevrucht was. Het koppel was kennelijk nog te kort bij elkaar. Het eitje van de patrijs is beslist niet te schouwen, zodat ik beide eieren (duif en patrijs) maar in het nest liet liggen. In de broedperiode ben ik nog tien dagen met vakantie geweest. Degene die mijn vogels toen heeft verzorgd, ook een lid van onze vereniging, heeft de lachduifjes rustig door laten broeden. Toen ik van vakantie terug kwam lagen beide eieren nog net zoals ze 20 dagen tevoren lagen. Het patrijzenei was echter donkerder geworden, hetgeen voor mij aanleiding was de broed niet te verstoren. Inmiddels hadden beide duifjes rond hun snavel wat zogenaamde duivenmelk. Normaal hadden ze namelijk in het nest al twee jonge duifjes moeten hebben. Omdat ook het ene

MIJN KWEEK MET DE PATRIJS

ei van de duif onbevrucht was, gebeurde er dus (nog) niets. Na 25 dagen broeden hoorde ik in het patrijzenei wat gepiep dat twee dagen later heviger werd. Inmiddels was dat eitje wel aangepikt. Steeds ging ik kijken, deels uit nieuwsgierigheid, deels uit angst dat de jonge patrijs uit het nest zou vallen omdat een patrijs nu eenmaal een nestvlieder is.

Op een zaterdagmorgen, drie dagen nadat ik het jong voor het eerst had horen tikken en piepen, was het aangepikte gaatje nog net zo groot en het piepen was opgehouden. Inmiddels had de duivin weer twee eieren gelegd en zodoende moest ik het patrijzenei verwijderen. Voórzichtig maakte ik het eitje open en een springlevend jong dat kennelijk toch niet alleen zich uit de harde schaal kon bevrijden was het resultaat. Een ziekenkooitje fungeerde als kunstmoeder en jonge meelwormpjes, aardwormpjes en kort geknipt muur en gras dienden als voeder. Na 14 dagen kreeg het jonge patrijsje, dat hard groeide, ook opfokvoer dat aan fazanten wordt gegeven. Toen het kuiken een maand oud was kreeg het belangstelling voor tropisch zaad, raapzaad en dergelijke. Ook tortelduivenvoer versmaadde het niet. Na anderhalve maand had het kuiken de warmte van de kunstmoeder niet meer nodig en heb ik het dierje in mijn volière (16 m²) geplaatst. Daar tiert hij, vermoedelijk is het een haantje, zeer goed. Alhoewel hij de andere vogels, ongeveer een dertigtal tropen en wildzang, de baas is, past hij goed tussen de anderen en laat hij ze met rust. In elk geval kan ik, als alles verder goed blijft gaan, dit jaar op onze tentoonstelling een geringde patrijs inzenden.

Deze combinatie van Vitamine B, mineralen en spoorelementen verbetert enorm de algemene conditie van al uw vogels. Betere broeduitkomsten, snelle en mooie bevedering, vooral na de rui. Voorkomt nervositeit, veren pikken en bloedarmoede. Bevordert de zang van alle zangvogels. Ook ideaal voor postduiven.

Verpakkingen f 1,30, f 3,10 en f 11,05 bij uw dierenspecialzaak. Gratis PYM-folder: N.M.I. - afd. OV, postbus 40. Lunteren.

GEZA SEPT

Voorkomt en geneest virusziekten en infecties.

Een goedkoop en afdoend middel dat eenvoudig toegepast kan worden:

enige druppels aan het drinkwater toevoegen is voldoende.

Populierstraat 121-123
Tel. 070-323930; Den Haag

**W. RUPPE
VAN DER VOORT**

OOSTERBEEK'S SPORTPRIJZEN

levert: **Bekers - Medailles - Standaards - Takken - Vanen - Vlaggen - Emblemen - Aktie-artikelen enz. enz.**

tégen fabrieksprijzen!
Levering uit voorraad binnen 24 uur mogelijk.

Showroom, kantoor en fabriek:

**INDUSTRIETERREIN
DE KRONKELS
BUNSCHOTEN Tel. 03499 - 1871
gratis catalogus**

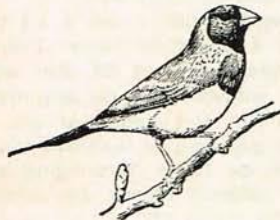
De nieuwste Amerik. elektr. broedmachine geheel doorzichtig. 40 W., 220 V., met keerinr. en snap-action thermostaat, voor 24 kwartel of 18 kriel of 12 kip of andere eieren. Prima uitk. Ook als kunstmoeder te gebruiken. Folder op aanvraag.

f 84,-

franco huis remb.

VAN WAARDHUIZEN

LEIDERDORP - v. d. Valk Boumanweg 204
Telefoon 01710 - 3 08 37

ORNISA

Fabriekstraat 6 - Tilburg (Centrum)

WEET U dat wij ook **ZATERDAGS** en **ZONDAGVOORMIDDAG** geopend zijn?

Wij kopen: alle soorten **Australische Prachtvinken, Parkieten, kanaries** enz. enz.

Tel: 013 - 42 22 93 - 42 25 04

KLEURVORMING EN MUTATIES BIJ DE AGAPORNIDEN EN NEOPHEMA'S DE VERERVING VAN DE KLEURMUTATIES BIJ DE ROSEI-COLLI

W. Beckman

Bij bijna iedere vogelsoort zien we dat de carotenoïde-mutaties autosomaal vererven, dit is ook het geval bij de rosei-colli.

Paren we zeegroen met een normale dan zijn alle jongen normaal, maar split voor zeegroen. Zeegroen (de mutant) is dus recessief t.o.v. de wildvorm.

De volgende paringen zijn mogelijk.

Wildvorm x zeegroen = 100% wildvorm/zeegroen.

Wildvorm/zeegroen x wildvorm/zeegroen = 25% wildvorm; 50% wildvorm/zeegroen en 25% zeegroen.

Wildvorm/zeegroen x zeegroen = 50% wildvorm/zeegroen en 50% zeegroen.

Wildvorm/zeegroen x wildvorm = 50% wildvorm en 50% wildvorm/zeegroen.

Deze laatste paring is niet aan te bevelen daar we geen onderscheid kunnen zien tussen een wildvorm, zeegroen verervend en een wildvorm die de zeegroene factor niet bezit.

Hoewel zuivere blauwe rosei-colli's nog niet gekweekt zijn kunnen we wel voor 99% zekerheid zeggen hoe deze zullen vererven.

De zeegroene mutatie verdringt het gele carotenoïde gedeeltelijk, de zuivere blauwe mutatie verdringt het carotenoïde totaal. Tussen deze twee mutaties is een nauw verband, deze erfelijke verhouding noemen we een multipele allelomorfe.

Zowel de zeegroenfactor als de blauwfactor zijn mutaties van dezelfde wildfactor. We

krijgen dan de volgende reeks. Wildvorm is dominant over zowel zeegroen als over blauw, zeegroen op zijn beurt is dominant over de blauwfactor.

Ik zal nu acht verschillende paringen opzetten tussen de wildvorm-zeegroen en blauw.

1. Wildvorm x zeegroen = 100% wildvorm/zeegroen.

2. Wildvorm x blauw = 100% wildvorm/blauw.

3. Zeegroen x blauw = 100% zeegroen/blauw.

4. Wildvorm/zeegroen x blauw = 50% wildvorm/blauw en 50% zeegroen/blauw.

5. Wildvorm/blauw x zeegroen = 50% wildvorm/zeegroen en 50% zeegroen/blauw.

6. Zeegroen/blauw x zeegroen/blauw = 25% zeegroen; 50% zeegroen/blauw en 25% blauw.

7. Zeegroen/blauw x blauw = 50% zeegroen/blauw en 50% blauw.

8. Wildvorm/blauw x zeegroen/blauw = 25% wildvorm/zeegroen; 25% wildvorm/blauw; 25% zeegroen/blauw en 25% blauw.

Uit deze voorbeelden ziet u dat u uit een paring wildvorm x zeegroen zuiver blauwe jongen kunt kweken, gebeurt dit, dan weet u dat **zowel** de wildvorm als de zeegroene split voor blauw zijn. Het enige wat ons nu te doen staat is geduldig te wachten totdat bij de rosei-colli de totale verdringing van het carotenoïde optreedt en we dus zuivere hemelsblauwe rosei-colli's met een wit masker bezitten.

Foto: Horst Müller

De melanine-mutaties

Geheel onafhankelijk van de carotenoïde belettende factoren vererven de melanine-reductiefactoren. Maar ook met deze factoren hebben we weer te maken met een variabele werking van de gemuteerde factor. De melaninereductie kan variëren van ong. 30% tot een bijna totale reductie. De vogels die deze partiële melaninereductiefactoren bezitten zijn in de standaard als pastellen omschreven. Ook deze factor vererft autosomaal en is recessief t.o.v. haar wildallele.

We krijgen de volgende paringen.

Wildvorm x pastel = 100% wildvorm/pastel.

Wildvorm/pastel x wildvorm/pastel = 25% wildvorm; 50% wildvorm/pastel en 25% pastel.

Wildvorm/pastel x pastel = 50% wildvorm/pastel en 50% pastel.

Wildvorm/pastel x wildvorm = 50% wildvorm en 50% wildvorm/pastel.

Onder de benaming pastel verstaan we dus de gedeeltelijke reductie van het melanine, maar deze factor kunnen we combineren met de factor die het carotenoïde reduceert. Deze twee factoren vererven onafhankelijk van elkaar, m.a.w. de zeegroenfactor en de pastelfactor bevinden zich in twee **verschillende** chromosoomparen.

Paren we nu een lichtgroen-pastel met een zeegroene dan zullen al de jongen er uit zien

als **normale** rosei-colli (dus de wildvorm), maar alle jongen bezitten zowel de pastel- als de zeegroenfactor verborgen in zich.

Paren we deze jongen onderling dan kunnen we verwachten:

1/16 wildvorm

1/8 wildvorm/pastel

1/16 lichtgroen-pastel

1/8 wildvorm/zeegroen

1/4 wildvorm/zeegroen + pastel

1/16 lichtgroen-pastel/zeegroen

1/8 zeegroen/pastel

1/16 zeegroen

1/16 zeegroen-pastel

Note. Zeegroen/pastel betekent een zeegroene vogel die pastel vererft is.

Zeegroen-pastel betekent een zeegroene vogel die tevens pastel is.

Let op het streepje.

/ = vererft

- = zichtbaar

1/16 van alle gekweekte jongen zal dan uiterlijk de gecombineerde factoren zeegroen en pastel tonen, die noemen we dan zeegroen-pastel.

Ditzelfde kunnen wel als we eenmaal de zuivere blauwe rosei-colli bezitten ook combineren met de pastelfactor, dan kweken we de in de standaard omschreven hemelsblauwe-pastel.

We hebben tot nu toe dus twee pastelvormen, de lichtgroen-pastel en de zeegroen-pastel, deze laatste is dus de combinatievorm van zeegroen en pastel.

Nu de geelbuik

Deze erfelijke factor vererft geslachtsgebonden, de factoren die verantwoordelijk zijn voor de geelbuik bevinden zich in de x-chromosomen. Daarvan bezit de man er twee en de pop een. Dit maakt voor de manier waarop deze factor vererft wel degelijk een verschil. Dat ziet u aan de volgende paringen.

Mannen x poppen.

Wildvorm x geelbuik = mannen wildvorm/ geelbuik en poppen wildvorm

Geelbuik x wildvorm = mannen wildvorm/ geelbuik en poppen geelbuik

Wildvorm/geelbuik x geelbuik = mannen: 25% wildvorm; 25% wildvorm/geelbuik; poppen: 25% wildvorm en 25% geelbuik

Wildvorm/geelbuik x wildvorm = mannen 25% wildvorm; 25% wildvorm/geelbuik; poppen 25% wildvorm en 25% geelbuik

Geelbuik x geelbuik = mannen en poppen 100% geelbuik.

De narigheid is echter dat sommige kwekers de pastellen met de geelbuiken hebben verward en rustig geelbuik x pastel of pastel x geelbuik paren.

Uit de paring man geelbuik x pop pastel krijgen we wildvorm/geelbuik + pastel mannen en geelbuik/pastel poppen. Zijn nu de gebruikte geelbuiken niet ideaal van tekening, dan zijn ze niet makkelijk van lichtgroen-pastellen te onderscheiden. De pastellen bezitten een gereduceerde groene kleur op borst en buik, heeft u nu een pastel waarbij deze reductiefactor erg sterk is, dan wordt de borst- en buikkleur nog bleker groen en is dan zeer makkelijk te verwarren met de gele borst- en buikkleur van de geelbuik. (Natuurlijk ziet u verschil in kleur vleugeldek.) Voor de toekomst van zowel de pastellen en de geelbuik is het wenselijk dat deze twee mutaties streng van elkaar gescheiden wor-

den gehouden, niet dat u ze niet bij elkaar in dezelfde volière mag houden, dat mag u gerust doen, maar u moet ze niet onderling paren, dan wordt het een rommeltje.

Nu even de zaak recapituleren.

De lichtgroen pastellen bezitten een opgebleekte vleugelkleur en een opgebleekte bleek groene borst- en buikkleur. De geelbuik bezit een gele borst- en buikkleur, maar de donker grasgroene kleur van het bovendek is gelijk aan die van de wildvorm. Wel aan te bevelen is een combinatie van de zeegroenfactor met de geelbuikfactor. Dan kweekt u geelbuiken met een flets gele borst- en buikkleur, een rozig gekleurde kop en masker en een zeegroen vleugeldek. Alle blauwe veervelden behouden hun volle kleursterkte. Uit de paring man geelbuik x pop zeegroen kweekt u mannen; wildkleur/geelbuik + zeegroen en de poppen geelbuik/zeegroen.

Paart u broer x zus onderling dan kunt u verwachten:

Mannen

1/16 wildvorm

1/16 geelbuik

1/8 wildvorm/geelbuik + zeegroen

1/8 geelbuik/zeegroen

1/16 zeegroen/geelbuik

1/16 zeegroene geelbuik

Poppen

1/16 wildvorm

1/16 geelbuik

1/8 wildvorm/zeegroen

1/8 geelbuik/zeegroen

1/16 zeegroen

1/16 zeegroene geelbuik

Tot zover de vererving van de rosei-colli zonder formules. Ik hoop daarmee kwekers een richtlijn gegeven te hebben welke hen behulpzaam kan zijn bij hun kweek en hen alvast een beetje te hebben voorbereid op de door de bond uit te geven standaard voor de agaporniden. Succes met uw kweek.

Wordt vervolgd.

RECTIFICATIE

Helaas zijn bij PIETPRAAT VI aan het slot de zo zeer belangrijke + tekens niet afgedrukt. Dit had er moeten staan:

De pigmentbepalende factoren welke aan de X gekoppeld zijn volgen hier:

z^+ en z , rb^+ en rb , rz^+ en rz . Verder liggen aan de X nog een aantal andere factoren gekoppeld; deze zullen wat verderop aan de orde komen. De symbolen die ik U hier heb genoemd, zijn eigenlijk de basissymbolen. Kijkt U maar eens even mee wat met deze

drie symbolen bedoeld en omschreven kan worden:

$z^+ rb^+ rz^+$ = groen,

$z rb^+ rz^+$ = bruin,

$z^+ rb rz^+$ = agaat,

$z rb rz^+$ = isabel,

$z^+ rb^+ rz$ = groenpastel,

$z rb^+ rz$ = bruinpastel,

$z^+ rb rz$ = agaatpastel,

$z rb rz$ = isabelpastel.

Wanneer U met een ballpoint in het artikel de plustekens zelf toevoegt, heeft U de fout hersteld. Red.

KLEUR HERKENNEN IS NIET ZO MOEILIK ALS U DENKT

De liefhebber welke dit seizoen meerdere tentoonstellingen heeft bezocht, zal het ongetwijfeld zijn opgevallen dat de kleurkanaries over het algemeen weer rijkelijk vertegenwoordigd waren.

Naar ik hoop, hebt u uw ogen goed de kost gegeven. Immers door veel vogels te bekijken en te vergelijken kan men zich goed een beeld vormen, hoe de verschillende kleuren zich onderling verhouden, m.a.w. het leren zien van de verschillen tussen b.v. Goudgroen en Goudgaat, Goudgroen en Goudbruin, enz.

Het is niet alleen belangrijk dat u b.v. een Goudgroene van een Goudbruine weet te onderscheiden, het is zeker zo belangrijk dat u er van op de hoogte bent, dat er binnen één enkele kleur, grote verschillen aan de dag kunnen treden. Ik bedoel hiermee, dat wanneer men b.v. 10 goudagaten op een rijtje zet, ze beslist niet allemaal gelijk behoeven te zijn. Het tegendeel is eerder waar, de praktijk wijst uit dat er vrij grote, onderlinge verschillen bestaan.

Vooraf het onderkennen van de verschillende uitingvormen, binnen één enkele kleur, is van onschatbare waarde bij het beoordelen van uw eigen vogels. Natuurlijk dient u ook te weten uit welke componenten (factoren) een bepaalde kanariekleur is samengesteld en in

W. D. H. Spijker

welke mate bedoelde componenten in de vogel aanwezig dienen te zijn om de totaalkleur van het dier zoveel mogelijk aan de standardeisen te doen benaderen.

Ook al zou u maar één of twee kanariekleuren fokken en u niet tot de maar aanrommelende fokkers gerekend wilt worden, dient u alle, aan de totaalkleur deelnemende factoren goed te kennen.

Het is pas goed wanneer u, voor de beoordeling van uw vogel, de keurmeester niet echt meer nodig heeft. De tentoonstelling wordt hierdoor voor u een veel meer actief gebeuren waarbij sportief gestreden wordt om de hoogste fokkerseer.

Wanneer u dit artikel leest, zijn alle tentoonstellingen nog niet achter de rug. Zie de tentoonstellings-agenda in het september-nummer. Vergeet echter niet om even de op blz. 487 van het oktober-nummer opgenomen rektifikatie te raadplegen.

Overigens staat ons nog een groots evenement te wachten wanneer in de 2e helft van januari de grote C.O.M.-tentoonstelling in Rotterdam gehouden wordt. Dit is een werkelijk groots, Internationaal gebeuren, waar inzendingen uit vele landen te bewonderen zullen zijn.

Mag ik u een tip geven? Ga op een gewone door de weekse dag. Neem er desnoods een snipperdag voor. U zult zien, het is er dan veel rustiger, zodat u de grote kollektie rustig, op uw gemak kunt bekijken.

Hoe dan ook, ga er in ieder geval naar toe. Het kan wel zo'n kleine 10 jaar duren alvorens u weer de gelegenheid krijgt om in eigen land een dergelijk fraaie kollektie vogels bijeen te zien.

Ik begrijp best dat menigeen niet alle kleuren, welke daar te zien zullen zijn, zal kennen of begrijpen. Ik zal ook niet trachten om in dit artikel al deze kleuren te behandelen. Dat is een onmogelijke zaak.

In het bestek van dit artikel wil ik echter in het kort nog eens de belangrijkste verschillen tussen de vier — basis — kleuren met u door-nemen.

Aan de hand van de kleurafbeelding van een goudgroene, een goudagaat, een goudbruine en een goudisabel, wil ik u de punten wijzen waarop u m.b.t. de herkenning van de gepigmenteerde kanarie-kleuren moet letten.

In de eerste plaats moet ik u dan vertellen dat de kleurbenaming van een kanarie wordt

Goudisabel

samengesteld uit een z.g. hoofdkleur en bijkleur.

a. Hoofdkleur: de kleur van het pigment, d.w.z. de al of niet donkere kleurstof welke men aantreft in de bestreping alsmede in de vleugel- en staartpenen.

De kleur van dit pigment, welke we Eumela-

Goudbruin

nine noemen, kan, al naar gelang de vogel, variëren van diep zwart tot zeer licht bruin. Uit de kleurdiepte van het Eumelanine, dus o.a. uit de kleur van de streepjes, wordt de hoofdkleur van de vogel afgeleid.

De kleurdiepte van Eumelanine is in hoofdzaak bepalend of we met een kanarie in de groenserie; de agaatserie; de bruinserie of de isabelserie te maken hebben.

De „hoofdkleur” is dus bepalend voor de basisbenaming van de vogel.

b. Het is u ongetwijfeld opgevallen dat ik hierboven schreef: groen„serie”; agaatserie” enz.

De verklaring hiervoor is, dat iedere hoofdkleur steeds samen gaat met een bepaalde BIJKLEUR.

De bijkleur van een kanarie kan zijn: lichtgeel; goudgeel; oranje; oranjerood of wit. Dit noemen we de vetkleurstof of carotinoïde.

Dat deze carotinoïde kleuren, door de werking van bepaalde andere factoren, zoals de citroenfaktor en ivoorfaktor, nog een structurele wijziging kunnen ondergaan, is van latere zorg.

Hoofdzak is, dat u begrijpt dat b.v. een diepzwarte bestreping kan samengaan met alle, hierboven genoemde bijkleuren.

Een concreet voorbeeld: een vogel met diepzwarte bestreping en een goudgele bijkleur noemen we goudgroen.

Laten we de vogels met een diepzwarte pigmentkleur eens voorzien van de reeds eerder genoemde bijkleuren.

Deze groep noemen we de groenserie, dit ondanks het feit dat verschillende van de onderstaande vogels helemaal niet groen meer zijn.

Ussel

De

Goudagaat

Een kanarie waarvan de hoofdkleur diep zwart is en de bijkleur lichtgeel, heet: (gewoon) **groen**.

Zo heet een vogel met een diepzwarte hoofdkleur in combinatie met een goudgele bijkleur: **goud-groen**.

Nu zou het voor uw gevoel voor de hand liggen, dat we een vogel met dezelfde diepzwarte hoofdkleur en een oranje bijkleur, oranje-groen zouden noemen. Dit is echter niet het geval. Deze combinatie heeft men in het verre verleden **bronsgroen** genoemd.

Zo noemen we een dier met diep zwart als hoofdkleur en oranjerood als bijkleur: oranjerood brons.

Een benaming die voor een beginner nogal vreemd aandoet is: blauw. De blauwe kanarie heeft ook weer een diepzwarte hoofdkleur. De bijkleur van deze kleur wordt gevormd door de vetstofkleur — belettende — dominant witfactor.

Wanneer u nu vraagt: „is een blauwe kanarie nu echt blauw“, dan moet ik zonder meer zeggen, dat dit niet het geval is. Men heeft in het verleden deze naam aan het beestje gegeven.

Uit het voorgaande kunt u afleiden dat men ook in vroegere jaren met de naamgeving niet altijd even konsekvent was. Maar wat zegt een naam. Het gaat er echter wel om, dat we allemaal gelijke taal spreken, m.a.w. wanneer we met z'n allen het beestje blauw noemen en we weten ook nog hoe het dier er uit moet zien, dan zal er geen misverstand door kunnen ontstaan.

De benamingen van de overige klassieke kanaries liggen allemaal wat gemakkelijker. We gaan daartoe de agaats-serie maar eens bekijken.

Eerst dienen we ons even tot de hoofdkleur van de agaten te bepalen. De hoofdkleur van agaats is wel zwart, maar t.o.v. de groene veel minder diep. Er is hier sprake van een zekere verdunning of reducering van het zwart.

Deze reductie van het zwart dient niet alleen in de bevedering (streepjes, vleugel- en staartpennen), maar ook in de kleur van de pootjes en hoorndelen goed tot uiting te komen.

Een agaats mag beslist geen donkere, zwarte poten hebben. De agaten moeten een vrij lichte, enigszins gedekte pootkleur hebben.

Wanneer we willen vaststellen of een kanarie tot de groen-serie dan/wel tot de agaats-serie behoort, gaan we naar twee dingen kijken:

- a. naar de kleurdiepte van het zwart in de bevedering.
- b. naar de pootkleur.
- c. eventueel naar de donskleur, bij de groen-serie diep zwart, bij de agaten wat minder.

Hoewel de kleurdiepte van de pootjes bij een groene nogal eens aan de lichte kant kunnen zijn, dus — op zichzelf — niet altijd een even goed houvast bieden, zal de vogel in de

Goudgroen

groen-serie zich door zijn veel meer donkere totaalkleur, zich toch vrij gemakkelijk laten onderscheiden van de over het algemeen veel meer lichtere agaten.

Overigens komt het agaats bestreepingspatroon weer in combinatie met de reeds eerder genoemde bijkleuren voor.

Een agaats met een lichtgele bijkleur noemen we gewoon: **AGAATS**.

Heeft zo'n dier nu een goudgele bijkleur dan heet dit dier: **GOUDAGAAT**.

Is het tussen de streepjes oranjekeurig, dan noemen we de vogel: **ORANJE AGAAT**.

Dezelfde bestrepingshoedanigheden in combinatie met oranjerood maakt dat een kanarie **ORANJEROOD AGAAT** heet.

Een vogel met agaatabstreping en een witte bijkleur heet: **ZILVER AGAAT** (zie afbeelding in het oktober-nummer).

Tot nu toe hebben we het almaar gehad over vogels met een zwarte bestreping, de ene diepzwart de andere serie gereduceerd.

We stappen nu over naar kanaries welke in het geheel geen zwart pigment meer bezitten. In de plaats van zwarte streepjes, vleugel- en staartpenen treffen we dit alles in de kleur **bruin** aan.

De kleurdiepte van dit bruin kan weer heel sterk verschillen. Er zijn twee kleurseries welke bruine streepjes bezitten.

De eerste serie heeft een diepe, warmbruine kleur; deze noemen we dan ook de **BRUIN-serie**.

De andere serie bezit het bruin slechts in een lichte, sterk gereduceerde toestand en wordt de **ISABEL-serie** genoemd.

Bij de onderkenning van bruin en isabel heeft u tevens houvast aan de donskleuren.

Bij de bruinserie is deze donkerbruin, bij de isabel is de kleur van het dons beige.

In beide series kennen we de combinaties, met de diverse bijkleuren; dus bruin; goudbruin; oranjebruin; oranjeroodbruin; zilverbruin.

Zo ook: isabel; goudisabel; oranje-isabel; oranjerood-isabel en zilverisabel.

Tot zover alleen nog maar de „herkenning" van de diverse klassieke kleuren.

U zult begrijpen dat er voor de „afwerking" van al deze kleuren nog andere factoren een rol spelen. Ik noem b.v. de Intensiteeffactor en de Schimmelfactor, welke in verschillende gradaties in een vogel aanwezig kunnen zijn. Van alle hiergenoemde kleurkanaries staat precies omschreven aan welke eisen ze moeten voldoen. We noemen dit de standaard-eisen, aan de hand waarvan ook de keurmeesters uw vogels beoordelen.

U begrijpt natuurlijk wel dat het mij in dit artikel onmogelijk is, dit alles met u te behandelen. Ik hoop echter dat ik bij u belangstelling heb kunnen wekken om er eens echt in te duiken.

Laat dit nu eens een van de goede voornamezen zijn welke u in het nieuwe jaar ook gaat uitvoeren!

Rest mij nog, u en al de uwen, een in alle opzichten gelukkig en voorspoedig 1973 toe te wensen.

BEPLANTING IN EN OM DE VOLIÈRE WOLLIGE SNEEUWBAL

Viburnum lantana

Tot het geslacht Viburnum behoren enkele mooie sierheesters en de wollige sneeuwbal is er een van. Een 2 tot 4 meter middelhoge struik welke snel groeit en gemakkelijk uitloopt. De bladeren staan tegenover elkaar, zijn gesteeeld, vrij dik, zacht en met afgeronde of hartvormige voet.

Ze zijn aan de bovenzijde wat rimpelig, donkergroen en aan de onderzijde grijsviltig en voelen ruw aan.

Omstreeks mei-juni bloeit de struik en de witte kleine bloempjes in schermvormige trossen zijn welriekend. Later komen er dan de besachtige steenvruchten die aanvankelijk rood, weer later zwart zijn.

Ze vragen een kalkhoudende bodem en een zonnige standplaats.

FLORAVI

Wissel

De

PAUWEN

Chr. Walraven

Op de volgende 2 pagina's treft u een prachtige kleurplaat aan van de witte pauw, die zich in zijn volle verenpracht aan ons toont. Het pronken van een pauw trekt altijd veel bekijks, want het is een imposant gezicht zo'n vogel met de uitgewaaierde staart, waarin bij de blauwe en groene pauw de kleurige vlekken als ogen schitteren.

Het bekendst is de blauwe pauw; deze bewoont de dichte jungle van India, waar ze in de Himalaya tot een hoogte van 1500 meter voorkomen, Ceylon en Oost-Pakistan. Meestal leven ze in de omgeving van rivieren en beekjes.

Ze zijn zeer schuw en bij gevaar sluipen ze weg in de dichte ondergroei, alleen in noodgevallen vliegen ze op.

Ze eten granen, zaden, jonge scheuten van planten, insecten, hagedissen en slangen.

Reeds lang kennen we de witte pauw, die een gefokte variant van de blauwe pauw is; dit is geen albinovorm en ze hebben dan ook geen rode maar bruine ogen. Ook de zwartvleugelpauw is een gefokte variant.

Dan is er nog de groene of Javapauw; deze komt voor op Java en in Malakka en Achter-Indië, hij is groter en slanker dan de blauwe pauw.

Pauwen zijn polygaam en de harem bestaat uit 4 of 5 hennen, waaraan zij zich na de paring niet veel meer laten gelegen liggen. De hennen zoeken een nestplaats op en moeten alleen zorgen voor het uitbroeden van de eieren en het grootbrengen van de jongen.

Pauwen worden meestal vrijlopend gehouden, want een volière zou zeer grote afmetingen moeten hebben. In een zeer grote tuin heeft men van de vogels weinig last, in een kleinere tuin worden nog wel eens vernielingen aan planten en struiken aangericht. Wie pauwen wil gaan houden moet wel rekening houden met hun bijzonder harde en doordringende geschreeuw, dat ze 's morgens en 's avonds vaak langdurig laten horen en dat wel eens narigheid met de burens kan opleveren.

De voeding voor pauwen bestaat 's morgens uit wat ochtendvoer, waarvoor meestal het bekende korrelvoer wordt gebruikt, 's avonds krijgen ze een handvol gemengd graan.

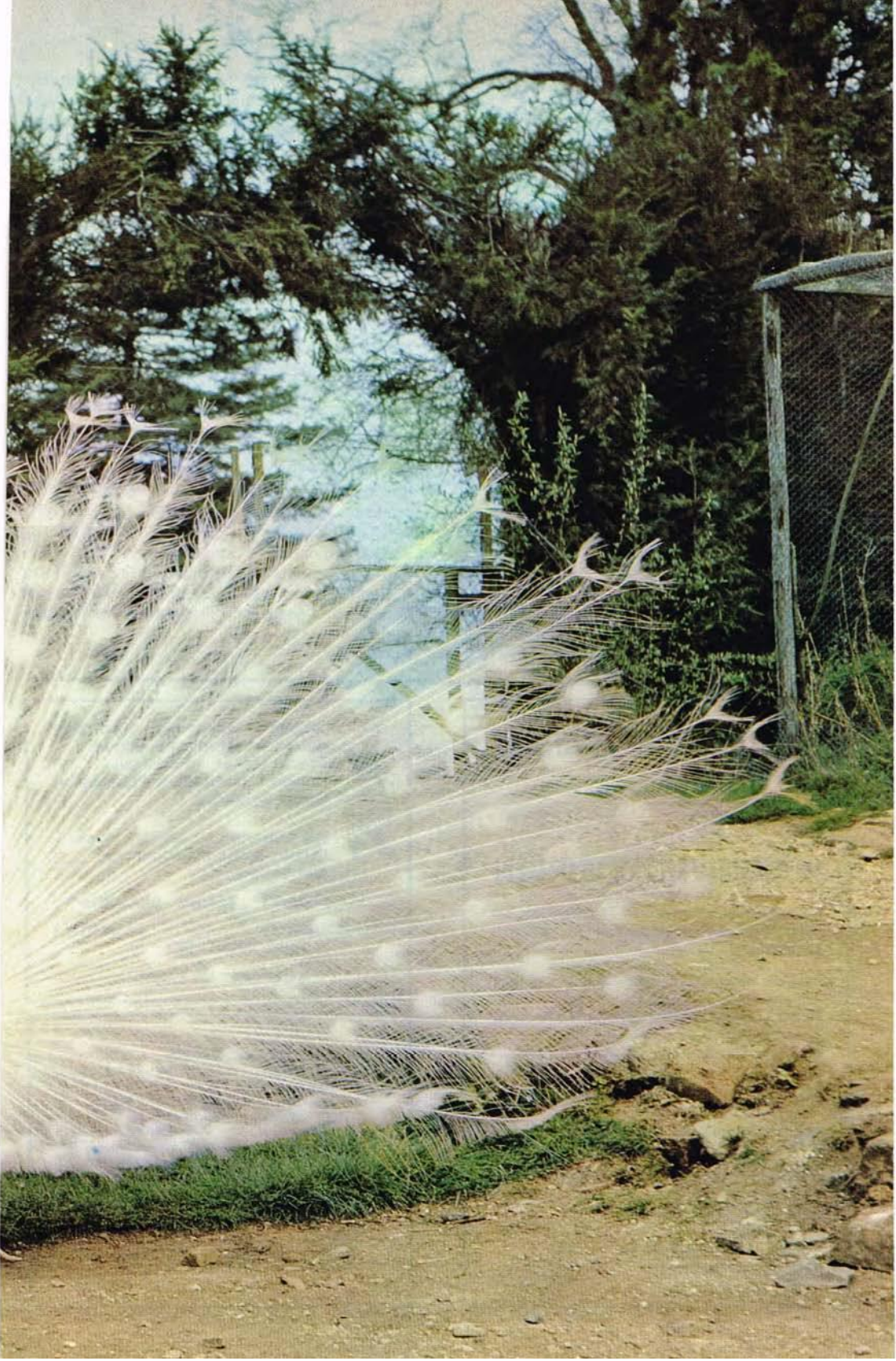
Insekten, wormen e.d. scharrelen ze in de tuin zelf wel op. Voor de wintermaanden moet een nachthok aanwezig zijn. Per haan kan men 4 of 5 hennen houden. De blauwe pauw is niet agressief tegenover andere vogels, zoals kippen of fazanten. Een nest maken de hennen niet, ze leggen de eieren soms een aardig eindje uit elkaar en tegen de tijd dat het legsel compleet is, zoeken ze de eieren bij elkaar en beginnen met broeden. Van hooi en gras kan men een verhoging op het gras maken, die de hennen meestal wel als nest accepteren.

De jongen krijgen de eerste tijd kuikenvoer, kort gesneden groenvoer en meelwormen te eten, later ook gierst en andere kleine zaden. Pauwen zijn mooie en dankbare vogels, die echter een flinke ruimte nodig hebben en daardoor alleen gehouden kunnen worden door liefhebbers die niet in de grote steden wonen.

usse!

De,

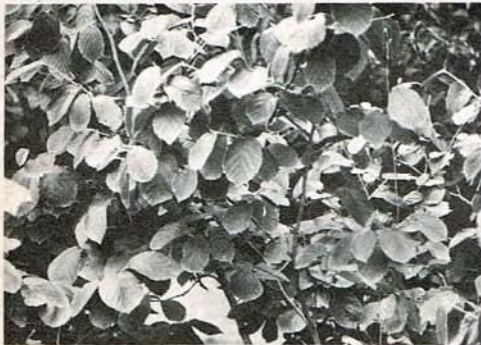

De

Ussel

BEPLANTING IN EN OM DE VOLIERE

HAZELAAR

Corylus avellana

De hazelaar is een met vele takken uit de grond komende struik. De bladeren zijn vrijwel rond met hartvormige voet en korte spitse top. De struik loopt begin mei uit en laat pas in november de bladeren weer vallen. Van de hazelaar komen de bekende hazelnoten. Echter alleen wanneer er meerdere struiken zijn geplaatst zodat het door mannelijke katjes geproduceerde stuifmeel de vrouwelijke bloempjes kunnen bevruchten. De hazelaar is namelijk zelf steriel en zelfbevruchting levert geen vruchtzetting op. Deze struik groeit het best in niet al te vochtige grond, verdraagt halfschaduw en vogels houden zich graag in en om deze heester op.

Van de takken van de hazelaar worden wichelroeden gemaakt en vandaar dat deze struik met enige geheimzinnigheid is omwoven. Ook worden delen van de plant gebruikt voor de bereiding van geneesmiddelen.

Een bijzonder decoratieve soort is de *Corylus contorta*. Alles aan deze struik, twijgen, takken en bladeren, is gedraaid. Vooral in de winter wanneer de kurketrekkerachtige takken zijn ontdaan van de bladeren valt deze grilligheid sterk op. Deze soort geeft wel de katjes maar gewoonlijk komen er geen noten aan.

FLORAVI

PERSOONLIJKE LENINGEN

en

VOLIERE-VERZEKERINGEN

Vogelvrienden wij adviseren U gaarne, in het verstrekken van Persoonlijke leningen en Brandverzekeringen.

Wij verstrekken P.L.'s, voor elk doel ook voor uitbreiding en verbetering Volières.

Bij ons speciale aandacht voor vogelliefhebbers. Bij ons geen aanvraag-kosten.

Bij ons geen informatie bij Uw werkgever.

Bij ons snelle en geheel schriftelijke afhandeling.

Alle inlichtingen worden U vrijblijvend verstrekt, door

Assurantie en Hypotheekkantoor

DIT TERS

Deken Nijkampstraat 13 - Uift
Tel. 08356 - 1906 Lid N.B.v.v.

Wij hebben regelmatig voorradig duizenden tropische vogels
Pracht vinken - Parkieten
Duiven - Kanaries - Papegaaien
Grote Parkieten

Wij importeren „Quiko“, spec.
Opfok en Conditievoer voor
alle vogels!

Vogelhandel „BENNY SLAGERS“
Dorpsstraat 79 - Enter (Ov.)
Telef. 05478 - 682
's Zondags tot 2 uur.

1e KWALITEIT VOGELVOEDERS

zangzaad	24,75	per 25 kg
tropisch zaad	19,75	per 25 kg
parkietenzaad	18,75	per 25 kg
krachtvoer	2,10	per kg
universeel	2,25	per kg

Tevens Vogels-Benodigdheden en alle soorten voeders. Orders boven f 100,00 franco door geheel Nederland.

„DE GORKUMSE MOLEN“
Westwagenstr. 65-67, Gorinchem.
Tel. 01830 - 2 37 15

Filialen:
Warmond, Padoxlaan 1. Tel. 01711 - 33 61
Sliedrecht, Rembrandtlaan 3. Tel. 01840 - 43 47
Alphen a.d. Rijn, Tolstraat 66

MIJN KWEK MET DE PURPER-GRANAATASTRILDE

Land van herkomst van deze vogel is Zuid-Afrika, waar hij ook wel Koningsblauwsipje wordt genoemd. Ik geloof, dat hij in onze volières nog een vrij zeldzame verschijning is.

Er is blijkbaar nog niet zo veel over deze vogels bekend, in de literatuur is weinig over hem te vinden. In het oktobernummer van 1967 van „Onze Vogels” vonden wij iets. Daarin beschrijft de heer Chr. Walraven de granaten als één van de mooiste, echter beslist niet de gemakkelijkst te houden vogels, en dat voor hun verzorging heel wat komt kijken.

In een ander boekje van de heer Rinke Tolman staat dat wie in het bezit is van deze vogels, zich op heel wat teleurstellingen moet voorbereiden. Wel krijgt men ze soms aan het leggen, soms aan het broeden, maar het begeerde eindresultaat, het tot volle wasdom brengen van de nakomelingen, dat bereikt slechts zo nu en dan een enkele bekwame en fortuinlijke fokker. Misschien komt men nog eens volledig achter het geheim hoe deze vogel met redelijke kans op succes moet worden behandeld, vooral wat de juiste voeding betreft bij de verzorging der jongen. Tot zover de heer Tolman.

Voorjaar 1970 kochten wij zo'n paartje van die purper-granaatastrildes. Vier maanden later gingen beide in één week dood; een volgend stel maakte het nog erger, de man was reeds na 3 dagen dood, de pop kort daarna. Toen we het daarna nog eens wilden proberen waren ze nergens meer te

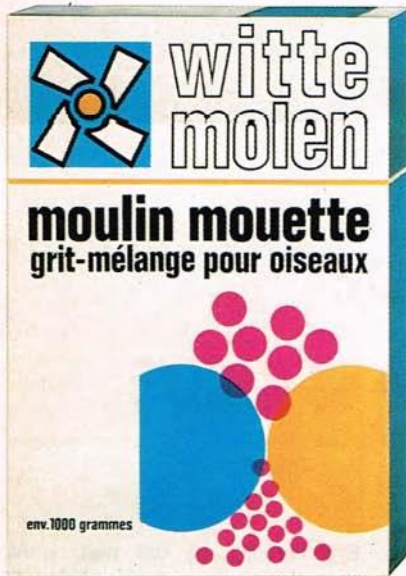
koop. Erg vonden wij dat niet, want ons bleek nu wel dat deze mooi gekleurde vogels moeilijk te houden waren, laat staan er mee te kweken, en goedkoop zijn ze nu ook niet bepaald.

Toen goede kennissen van ons stopten met hun vogelhobby namen wij van hen ook wat vogels over voor weinig geld. Daarbij waren een stel groene tijgervinkjes en ook een stel purper-granaten. Deze vogels hadden ze ruim 2 jaar gehad en goed verzorgd, ze waren in prima conditie, geheel overgeschakeld op het Hollandse menu, maar hadden nog nooit gebreed.

Nu hadden wij in het voorjaar van 1971 een nieuwe volière gebouwd, groot 7 m bij 4,50 m, verdeeld in drie vakken, die gescheiden zijn met gaas. Deze volière is geheel van gevelsteen met spouwmuur, alleen de lange voorkant is van gaas, tijdens de winter dichtgemaakt met glas. Hij is 2 m hoog. Aan de onderkant van de dakplaten hebben wij hardboard en dunne plastic gemaakt, tegen kou en tocht. Twee T.L.-buizen zorgen voor licht — dus langere dagen — en een gevel-gaskachel met thermostaat moet de zaak tussen de 15 en 20 graden zien te houden. De volière is nog niet goed beplant, want daar was het de tijd van het jaar niet voor. Wel plantten wij er een al groene vlierboom van 2 m hoogte in, maar deze ging natuurlijk dood.

Toen wij eind mei de vogels bij de kennissen hadden gehaald, plaatsten wij de tijgers en granaten in een zonnig, dus warm deel

ZIJ KUNNEN ER NIET BUITEN!

MOULIN-MOUEETTE boordevol mineralen bestaat uit:

- KALKSTEEN
- ROODSTEEN
- HOUTSKOOL
- OESTERSCHELPEN
- NOORDZEEGRIT
- KALKAARDIG ZEEWIER.

In klein- en grootverpakking

MOULIN-MOUEETTE-VOGELGRIT
ONMISBAAR VOOR UW VOGELS

OVER ROTTERDAM
GESPROKEN.....
U KOMT TOCH OOK?

van de volière, groot 4.50x2.20 m. Als medebewoners waren hier al een stel rode druppels, een stel r.k.goulds en een stel Japanse meeuwen in. Deze vogels konden het goed met elkaar vinden; er hingen wat open en gesloten nestkastjes in en mijn vrouw had in de toen nog groene vlier wat zogenaamde voornesten gemaakt van dor gras en uitgeplozen touw.

Een maand later maakten de tijgervinkjes zo'n nest verder af in de toen nog groene vlier, die inmiddels stikvol zat met bladluis. Toen bemerkten wij iets vreemds aan de granaten. Ze zaten de gehele dag voor de

Granaatastrilde

ingang van het bolronde tijgernest en wilden dit kennelijk in bezit nemen, maar zij verdedigden hun nest fel en zaten de hele dag te piepen en te schelden tegen de granaten. Toen de tijgervinken daar 5 eitjes in gelegd hadden kregen de granaten echt geen kans om binnen te komen.

Toen de Japanse meeuwten een nestje gemaakt hadden en er een ei in lag, lukte het de granaten wel. Op dit meeuwenei werd stevig gebroed en ze losten elkaar regelmatig af. Ik heb dit ei na een week weggehaald en teruggegeven aan de meeuw die de rest van zijn legsel in een ander nestkastje had gedeponneerd en daar broedde. De granaten waren dus blijkbaar toch broedrijp, maar legden zelf geen eieren. Eind juli zagen we dat de man de pop dikwijls bevloog en 31 juli

legde de pop haar eerste ei in een gesloten nestkastje van 15x10x10 met rond invlieggat. Het hing 2 meter hoog aan de wand. Het nest zelf was gebouwd van dor gras, veertjes en veel uitgeplozen touw.

Het werden 4 eitjes en ze waren alle bevrucht ook. Op 14 augustus waren er 2 jongen, 2 zwarte donsjes, de andere twee kwamen niet uit omdat de jongen de eierschaal niet konden verbreken ondanks dat de eitjes al waren aangepikt. Deze werden goed gevoerd en groeiden als kool. Wij zorgden ervoor dat er van alles te vinden was in de volière, tropenzaad en witzaad vermengd met levertraan en gistvlokken, gekiemde zaden, onkruidzaad uit de winkel, grit, gemalen eierdoppen, sepia, houtskool enz. Driemaal per dag gaven wij 5 meelwormen, terwijl ze de hele dag de beschikking hadden over vliegmaden.

De ouders, toch al niet schuw, waren nu zeer mak, vooral de man, hij at de meelwormen bijna uit onze hand. Ja, ik schrijf steeds wij, want dat komt doordat mijn vrouw ook een verwoed vogelliefhebster is, iets wat ik heel belangrijk vind voor iedere vogelaar. Wat de vogels betreft doen wij dan ook alles samen. Ben ik zelf ziek of niet thuis, geen nood, de vogels komen niets te kort en ze zijn net zo goed aan haar als aan mij gewend.

Wij trokken er nu vrijwel dagelijks op uit naar veld, bos en polder om onkruidzaad te halen, en namen van alles mee. Overal werd van gegeten, vooral van het zogenaamde varkensgras, daar waren ze dol op en er werd zo goed gevoerd dat we de tweeling de 7e dag moesten ringen met de 2,3 mm ring die we eerst zwart gemaakt hadden met schoenpasta.

Nestcontrole was nu heel gemakkelijk, want na de 4e dag zijn beide ouders veel samen van het nest af. Vijftien dagen oud zat er 's morgens één op de grond, de volgende dag was ook de andere uitgevlogen en zaten nu naast de ouders op stok en keerden niet meer in het nest terug. Ze waren grijsbruin van kleur met iets paars op de stuit en leken veel op de pop. Drie dagen later zaten ze al op de grond te pikken.

18 dagen oud legde de pop alweer een ei, het werden er weer 4 en deze kwamen alle 4 uit. Tijdens dit tweede broedproces werden de 2 reeds uitgevlogen jongen steeds goed bijgevoerd door die ouder die van het nest af was. Toen de nieuwe jongen er waren werden ze niet meer gevoerd, maar dit was ook niet meer nodig, ze waren reeds geheel zelfstandig. Ze zijn vijf weken oud en net zo groot als de ouders.

Deze eerste ronde was dus prachtig verlopen, maar met de 2e ronde zou het finaal misgaan. Dat kwam zo: Kort voordat de 4

jongen van het 2e broedsel geboren zouden worden, kwamen wij op bezoek bij die kennissen van ons, de vorige eigenaars van onze granaten. Ze waren zeer verrast over het succes bij ons met hun vroegere vogels en hadden ook nog een boekje voor ons waar iets in stond over deze vogels. Er stond in dat de eerste granaat in 1754 in Europa kwam, in Parijs, en daar 3 jaar bleef leven, en dat nu, dus ruim 200 jaar later, ondanks de huidige wetenschap en verbeterde voermethodes talloze liefhebbers niet in staat zijn deze vogel langer dan 1 maand in leven te houden.

Ze kunnen wel degelijk in volière-milieu gefokt worden mits men de ouders naast levend voer maar voorziet van 100 meelwormen per dag. Ook staat in dit boekje dat de bekende vogelkweker E. J. Boosy uit Engeland in 1957 de eerste was die met de purpergranaat-astrildes nafok verkreeg, waarmee hij de 'Avicultural Society Medal' verwierf voor de eerste gelukte broedpoging met deze vogelsoort in Europa.

De jongen daar werden hoofdzakelijk gevoed met levend voedsel en kanariezaad, terwijl meelwormen nauwelijks werden benut. Tot zover de schrijver van dit boekje, de heer v. d. Mark. De eerste gelukte kweek daar in Engeland is dus pas 14 jaar geleden, maar daar aten de granaten lang geen 100 meelwormen per dag. Waarom geeft de schrijver, die toch beslist geen leek is op vogelgebied, dit dan aan als richtlijn? Waar heeft hij deze wetenschap vandaan, zeker uit zijn geraadpleegde literatuur.

De granaat is plm. 16 cm lang, waarvan plm. 7 cm staart, en is een echte zaadeter. Welke zaadetende vogel van deze afmeting kan zo'n enorme hoeveeleid zwaar levend voedsel als meelwormen toch zijn, zonder schadelijke gevolgen voor henzelf en hun jongen verorberen? Wij vinden het vooral voor de vogels een moeilijk verteerbare zaak en 100 meelwormen per dag kan beslist **niet**.

Toch waren wij zo stom ertoe over te gaan om 5x8 meelwormen te geven, dus 40 per dag, ook al omdat er nu 4 jongen waren, maar dit was veel te veel. Het gevolg was dat de broeddrift geweldig oplaaide en de 5e dag werden alle vier de jongen het nest uitgegooid en lagen dood op de grond.

De pop legde een paar dagen later weer een ei. Het werden weer 4 bevruchte eitjes en 8 oktober waren er 2 jongen en net als de eerste keer konden de andere 2 de eierschaal niet verbreken, hoewel de vochtigheidsgraad

goed was. Nu pasten wij beter op en gaven net als de eerste keer de hele dag maden en 3x5 meelwormen per dag. Onkruidzaad was bijna niet meer te vinden. Maar alles ging goed, 7 dagen oud ringetje om, een paar dagen later nog eens gecontroleerd, daarna niet meer.

Toch hadden de ouders nog een verrassing in petto, want toen deze 2 jongen 15 dagen oud waren, bleef óf de man óf de pop bij de jongen op het nest, ook de 16e en 17e dag, dit was niet gewoon. De pop moest dus alweer eitjes gelegd hebben en nog wel in hetzelfde nestje waar de jongen nog in lagen.

We dachten van alles: zou het dan toch mis gegaan zijn? Ik schudde wat aan het nestkastje zodat de man er uit vloog, plukte het van de wand, maar hield één hand voor het invlieggat, deed het deksel een klein kiertje open en toen zagen wij 2 mooie jongen springlevend, maar het verbaasde ons niet dat er ook 3 eitjes in lagen. Het nest was nog vrij goed schoon, dus hebben we alles maar zo gelaten.

Diezelfde avond vloog er nog één jong uit; de volgende dag — dus 18 dagen oud — vloog de ander ook uit. De pop legde haar vierde eitje. De jongen werden weer goed gevoerd door de ouder die van het nest was en wij vertrouwen er dan ook vast op dat ook deze 2 jongen zouden worden grootgebracht.

De pop heeft nu in totaal 16 eitjes gelegd in 3 maanden tijd; dit kan natuurlijk niet zo door gaan, maar doordat ze steeds weer eitjes legt als de jongen nog geen 3 weken oud zijn kun je de ouders niet bij de jongen weghalen. Daarom spelen wij nu met de gedachte om deze laatste vier eitjes tegen de tijd van uitkomen onder een stel diamantvinken te leggen, die hebben ook pas eitjes en de eventuele jongen krijgen dan ook levend voer.

Daarna de oude granaten uitvangen om zo de pop te sparen, want daar mogen wij wel erg zuinig op zijn. De 2 jongen van het eerste nest zijn nu 11 weken en vrijwel op kleur: het zijn 2 poppen.

Wij schrijven dit kweeksucces hoofdzakelijk toe aan het feit dat deze vogels na ruim 2 jaar helemaal zijn overgeschakeld op het volièreleven; ook zijn wij van mening dat ze het eerste jaar niet broeden.

Wij hopen door dit artikeltje weer iets te hebben bijgedragen aan onze liefhebberij en mogelijk kunnen andere bezitters van deze mooie vogels hier nog profijt van trekken.

OP EEN WEEKSE DAG IS HET GOED TOEVEN IN BLIJDORP

WATERSLAGERS

Mej. H. G. C. Schreuder

Het zal iedere zangkweker opvallen, dat er de laatste tijd weinig over zangvogels wordt geschreven in ons bondsorgaan. Aangezien steeds meer jonge mensen, ook zangkwekers, in onze bond komen, is het m.i. nodig dat zij in ons bondsorgaan voorlichting kunnen vinden om hun liefhebberij op de juiste wijze te beoefenen. Ik heb mij voorgenomen om, met toestemming van de heer v. Woezik, enkele artikelen uit het door hem geschreven boekje „Waterslagers houden, kweken, keuren” over te nemen en in ons bondsblad te publiceren, teneinde iets bij te dragen om onze jonge zangliefhebbers meer kennis omtrent hun liefhebberij bij te brengen.

De heer v. Woezik schrijft het navolgende in zijn voorwoord.

„Het is een vreemd verschijnsel, dat de vogelliefhebber tegenwoordig wordt overstelpt met lectuur, waarin alle vogelsoorten worden beschreven, doch waarin hij tevergeefs zal zoeken naar 'n beschrijving van en voorlichting betreffende een der mooiste van alle zangvogels, de waterslager. Na het in de dertiger jaren verschenen summier geschreven boekje van wijlen de heer Peleman uit Antwerpen is er, behoudens de enkele regels die de heer M. Weijling in zijn: „Boek voor de zangkanariëkweker” aan de waterslager heeft gewijd, geen enkel werkje verschenen, waarin de waterslager-liefhebber voorlichting en leiding kan vinden bij de beoefening van deze hoogst interessante tak van de kanariesport.

Dat ondanks dit gemis aan voorlichting de liefhebberij in het houden en kweken van waterslagers, zowel hier als in het buitenland, enorm is toegenomen, getuige de grote inzendingen op de kampioenstentoonstelling en andere wedstrijden, kan m.i. alleen worden verklaard door het feit, dat de zang van de waterslager een enorme aantrekkings-

kracht heeft op iedere liefhebber, die vogelzang weet te waarderen. Het element in deze zang, waarmee de nachtegaal wordt gekopieerd in zijn ritme, in zijn wonderschone wattertoeren en slagen, spreekt de liefhebber zodanig aan, dat, indien hij eenmaal met de waterslager heeft kennis gemaakt, deze vogel prefereert boven elke andere zangvogel. Reeds jaren lang heb ik het gemis aan voorlichting gevoeld, doch mijn drukke werkzaamheden waren steeds een beletsel om een bijdrage te leveren, teneinde dit gemis aan voorlichting op te heffen.

Aangezien thans deze omstandigheden zijn veranderd in gunstige zin en ik tijd kan vrijmaken om een boekje te schrijven, beschouw ik het als mijn plicht, om de liefhebber deelgenoot te maken van mijn jarenlange ervaring en mijn studie betreffende de waterslager.

In de hoop, dat het lezen van dit boekje zal bijdragen tot een grondiger kennis van de waterslager en zijn lied, een beter begrip inzake de zangopleiding en een goede methode voor de kweek besluit ik dit voorwoord met een sportgroet aan alle lezers”.

Harlinger Vogelhuis

Het juiste adres voor papegaaien, ara's, grote parkieten, beo's, tropische - exotische vogels uit binnen- en buitenvolière.

Heiligeweg 17, Harlingen
tel. 05178-3675

Wederverkopers vraagt prijslijst.

Foto: Horst Müller

BRILVOGELS

H. A. Brouwer

In febr. 1972 schafte ik mij een koppeltje Brillvogels aan, dat na acclimatisatie langzaam aan wat lagere temperaturen begon te wennen. In maart heb ik ze in de buitenvlucht gedaan, waarvan de afmeting l. 3 m, br. 1.30 en h. 2 m, met aangebouwd nachtverblijf, l. 1,20, br. 80 cm, h. 2,25 m. Dit nachtverblijf wordt verwarmd, zodat de temperatuur niet beneden 10°C kan dalen.

De buitenvlucht is beplant met een grote conifeer, wat lage struiken en een bundel riet. De brillvogels vermaakten zich al direct en konden het goed vinden met de medebewoners: Jap. Meeuwtjes, kanaries, koppel Jap. nachtegalen, Spitsstaarten en Edelzangers.

De vogels waren spoedig handtam en kwamen dan ook de meelwormen uit de hand eten; ze kregen er 2 à 3 per dag per vogel. Verder hadden ze altijd de beschikking over Nektar-honingdrank en spec. voer voor insecten- en vruchteneters.

Als fruit eten zij graag sinaasappel, peer, druiven, appel, uit het kanarie-opfokvoer namen ze de lekkere hapjes en zijn verzot op brood geweekt in melk. Vreemd genoeg ook nog trosgierst. Levend voer in de vorm van vliegjes vingen zij de hele dag en zochten overal naar ongedierte, waarbij zij vaak op de kop hingen.

In juni begonnen de Brillvogels met nestmateriaal te slepen en in een conifeer werd een bouwsel aangebracht, maar zij bleven bouwen en weer afbreken. Kennelijk vonden zij dit niet de geschikte plaats, want toen ik op 1 aug. een bos hei boven in de hoek van de buitenvlucht aanbracht, zat er twee dagen later een pracht van een kogelrond nest in van cocosvezel, katoenpluksel en paardehaar. De paring werd op 5 aug. waargeno-

men, dit ging razend snel, 2 tot 3 maal.

Op 11 aug. vond ik het eerste ei, lichtgroen en voor zo'n klein vogeltje vrij groot. Meer eitjes zijn er niet gelegd. 12 aug. ging ik met vakantie en mijn vogels werden aan de zorg van de buurvrouw overgelaten, die ieder jaar weer deze taak tijdens mijn afwezigheid op zich neemt. Met de Brillvogels liep het haar wat tegen. Het nest werd op 15 aug. nog gecontroleerd en bevatte 1 ei. Toen ik 26 aug. van vakantie terugkwam, was er geen ei of jonge Brillvogel te bekennen. Direct daarna echter ondernamen de vogels een nieuwe broedpoging. Het nest werd opgeknapt en op 1 sept. vond ik 's morgens een klein groen eitje in het nachthok in het zand. Ik had namelijk de schuifdeur tussen nachthok en buitenvlucht 's avonds dichtgedaan. Voorzichtig heb ik het eitje opgeraapt en in het nestje gelegd en nog geen minuut later zat de pop al op het nest. De twee volgende dagen werden nog twee eitjes gelegd, die goed bebroed werden. Op 12 sept. aanschouwde het eerste jong het levenslicht, op 13 sept. het tweede. Het derde is niet uitgekomen.

11 sept. heb ik alle andere vogels in het nachtverblijf gelaten om het insectenvoer alleen door de Brillvogels te laten opeten en een eventuele storing door andere vogels uit te sluiten. Het mannetje verdedigde het nest fel rond een straal van 1½ m. Om het nest waagde de Jap. nachtegaal zich ook niet.

Als opfokvoer voor de jongen heb ik verschillende menu's klaargemaakt: brood geweekt in melk met wat honing, geknipte meelwormen, gedroogde insecten vochtig gemaakt in honingdrank en dan als levend voer hele struiken goudsbloemen, die goed onder de bladluis zaten. Zij voerden de jongen er graag

mee. De jonge vogels groeiden goed, maar toen ik 's morgens 18 sept. bij de volière kwam, waren de beide Brilvogels in paniek. Zij vloegen luid piepend heen en weer. Ik kon merken dat er iets was, dus even kijken in het nest. Alle twee de vogels weg. Misschien uit het nest gevallen of gegooid, dacht ik. Waar zij gebleven zijn is voor mij nog steeds een raadsel, ook omdat er niets anders in de volière aanwezig was dan op de grond twee Chin. dwergkwartels. Zouden zij de jongen, uit het nest gevallen, hebben opgegeten? Ik dacht van niet. Jammer, maar volgend jaar beter. Het is trouwens al fijn te weten dat je een koppel bezit, want het is

zeer moeilijk te zien. De pop is iets matter van kleur, maar dan moeten de vogels wel naast elkaar zitten en in goede conditie zijn.

In de vogelwinkel, waar ik de vogels heb gekocht, zei men mij dat de bril van de pop niet zo mooi was. Dit is echter een verkooppraatje, want een vogel die nog geen bril had (moest zg. dan een pop zijn), kreeg na ongeveer 1 maand een pracht van een bril. Net zo mooi en groot als van de andere Brilvogel.

Later heb ik gelezen, dat de jonge Brilvogels nog geen bril bezitten, dus waarschijnlijk was de pop of man een zeer jong exemplaar.

Bird specialist

Vrijblijvend kunnen wij u aanbieden alle soorten kanaries, Australische prachtvinken, Afrikaanse vinken, Zuidamerikaanse vinken, alle soorten parkietachtigen, diverse soorten toucans, siereendjes, kwartels, flamingo's, zwanen, papegaaien, ara's, enz. enz. Steeds duizenden vogels in voorraad.

Wij vragen te koop: alle soorten sier- en watervogels.

BLANKESTIJN'S VOGELHANDEL

Dahliastraat 39 - Veenendaal - Telefoon 08385 - 12367

NIEUW!

PARADISO - KOMECO ZELFBOW VOLIERES

Geheel metalen zelfbouw kamervolières van genormaliseerde elementen. Steeds uit te breiden en onder te verdelen. Twee standaard-uitvoeringen met on-eindig veel combinatiemogelijkheden. Het past altijd! Gegarandeerd!

PARADISO-KOMECO VOLIERE geen kooi, maar een echte vogelwoning!

Roestvrij, morsvrij, en hygiënisch. Waterdichte schuiflade. Gemakkelijk toegankelijk, veilig af te sluiten. Geen zichtbelemmering!

Montage? Het werk van een ogenblik. Geen gereedschappen nodig!

Stuur de BON of schrijf een briefkaart aan:

Metaalwarenfabriek Hulskamp N.V.
KOMECO-DIVISION
POSTBUS 52 TE ALKMAAR

PARADISO BON Zend mij Uw rijk geïllustreerde prospectus met technische beschrijving en prijslijst van de **PARADISO-KOMECO ZELFBOW VOLIERES**

Naam:

Adres:

Plaats:

EEN ONSMAKELIJK
PRAATJE OVER EEN
SMAKELIJK VOGELDIEET:
DANK ZIJ

VETTE KORREL

GEEN PLAKKERIGE EN
DUNNE MEST MEER.

PRIJS' PER KG F. **1,80**

* UW WINKELIER
HEEFT HET.

VETTE KORREL

Import:

Vic van Heeswijk Veghel Sluisstraat 41
Postbus 63 Telefoon (0 4130) 6 40 59

BROEDKOOIEN
van
BECKER
EEN BEGRIP VOOR U!

- royale opzet
- eenheid in zandladen
- zitstokken en voorfronten
- keuze van de allerbeste materialen en zeer eenvoudige montage
- uitneembare tussenschotten

**Keuze uit 12 typen
bouwpakketten**

- 2 of 3 hokken naast elkaar
- 2 of 3 lagen boven elkaar
- breedte per hok:
40, 50 of 60 cm
- hoogte en diepte per hok:
40 cm

BECKER,
Yokohamadreef 53, Utrecht

VOGELVRIENDEN OPGELET!

Wij bieden u regelmatig te koop aan honderden vogels uit diverse werelddelen, zowel tropische als div. parkietsoorten, duiven, kwartels, enz. Daar wij ook van u alle overtollige vogels kopen, verandert onze sortering dagelijks. Komt u bij ons eens vrijblijvend binnenwandelen, het verplicht u tot niets, ook op zondag. In- en verkoop alleen na telefonische afspraak.

Vogelhandel De Vogelenhof
C. v. d. Fliert - Plataanlaan 10
Scherpenzeel (Gld.) - Tel. 03497 - 1830

BEAVITA

aktiveert de vorming van een gezonde verdertooi, de conditie wordt gunstig beïnvloed door de katalytische werking van het vitamine B-compl.

beaphar
RAALTE HOLLAND

Soms komt men afbeeldingen van vogels tegen, waarvan slechts met veel moeite de juiste naam te achterhalen is en als men dan zover is, blijkt vaak dat er overigens zeer weinig over zo'n vogel bekend is. Dit is het geval met de prachtige vogel die is afgebeeld op de omslag van dit nummer. Na veel zoekwerk kwam ik er achter dat het een bronsvleugelpapegaaï (Pionus chalcopterus) is. In de Nederlandstalige boeken heb ik deze vogel alleen vermeld gevonden in de Encyclopedie voor de vogelliefhebber van Rutgers. In de buitenlandse literatuur wordt hij ook maar sporadisch vermeld.

Papegaaï-achtigen die overwegend blauw zijn vinden we maar weinig, we kennen enige ara's en lori's en dan deze bronsvleugelpapegaaï. Hij behoort tot de roodstuitpapegaaïen, die alleen in Zuid- en Midden-Amerika voorkomen. Er is een achttal soorten roodstuitpapegaaïen, die alle een korte, recht afgesneden staart hebben en een rode onderstaart.

Ze lijken op de bekende amazonepapegaaïen, maar zijn kleiner. Als ze tam zijn, zijn de roodstuitpapegaaïen prettige kooi- en volièrevogels. Ze zijn echter meer geschikt voor een volière dan voor een kooi, in deze laatste worden het trage, weinig interessante vogels, terwijl ze in een volière, waarin ze de ruimte hebben, levendige, actieve vogels zijn. Omdat ze zoveel op de amazonepapegaaïen lijken, denkt men vaak dat ze ook goed kunnen leren spreken, dit is echter beslist niet het geval. Als voedsel krijgen ze zonnepitten,

Ussel

door Chr. Walraven

DE BRONSVLEUGELPAPEGAAI

witzaad, gierst en trosgierst. Regelmatig moeten deze zaden ook gekiemd worden gegeven. Vruchten en groenvoer moeten ze volop hebben, ook 's winters en af en toe mogen ze als lekkernij een paar noten hebben.

De roodstuitpapegaaien zijn over het algemeen niet winterhard en moeten vorstvrij overwinteren. Ze moeten trouwens ook met zorg geacclimatiseerd worden. De enkele keer dat deze papegaaien ingevoerd worden, zijn het vaak jonge vogels die nog niet op kleur zijn, en als u eens de kans hebt een van deze pionius-soorten te bemachtigen, laat u dan niet misleiden door de nog weinig kleurrijke jonge vogels, want als ze volwassen zijn en volledig op kleur, zijn het — welk soort u ook mocht hebben — bijzonder mooi gekleurde vogels.

Helaas worden ze maar zeer zelden geïmporteerd en van de acht soorten die we bij de roodstuitpapegaaien kennen is het vrijwel alleen de viooltjespapegaai (*Pionus fuscus*) die we bij de importeurs wel eens tegenkomen.

De bronsvleugelpapegaai is een zeer fraaie vogel, die voorkomt van Westelijk Venezuela tot noordelijk Peru, maar in hoofdzaak toch wel in Columbia, waar ze in de hoger gelegen tropische en subtropische woudge-

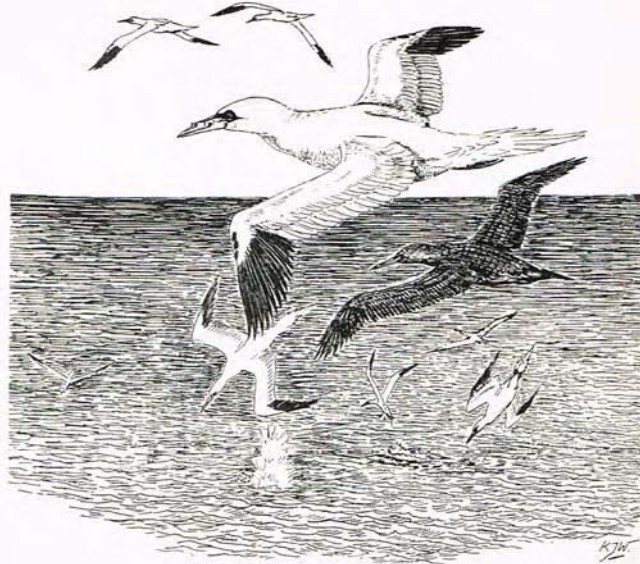
bieden van de oostelijke, centrale en westelijke Andes leven. Ook vroeger werden ze maar af en toe ingevoerd, in 1883 waren ze voor het eerst te zien in de Londense dierentuin waarna pas in 1894 de dierentuin in Berlijn volgde.

Walter Goodfellow, die vele jaren in Zuid-Amerika woonde en daar grote aantallen minder bekende vogels ving, beschrijft in het bekende tijdschrift „The Ibis” (1902, pag. 220) dat hij in zijn huis in Santa Domingo twee paren bronsvleugelpapegaaien had, waarbij hij wel opmerkt dat ze daar slechts weinig voorkomen, maar wel steeds in paren. Dezelfde Goodfellow publiceerde veel later, in 1933, in „The Avicultural Magazine” een serie artikelen onder de titel „Some Reminiscences of a Collector”, waarbij hij vermeldt dat hij tijdens een verblijf in Quito in een zeer groot vogelverblijf vele tamme papegaaien hield, waaronder een aantal bronsvleugelpapegaaien, maar verder gaat hij niet in op deze vogels.

Veel is er dus niet bekend over deze mooie papegaaien, waarvan ik volledigheidshalve nog vermeld dat ze ongeveer 28 cm lang zijn en dat man en pop gelijk gekleurd zijn, maar de snavel van de pop is breder en aan het eind korter.

VAN 27 JANUARI TOT EN MET 4 FEBRUARI, DAN KUN JE PAS VOGELS ZIEN

JAN VAN GENTS

Jan-van-gents op de visvangst; het donkere exemplaar is een éénjarige vogel.

Onlangs kwam een Urker kotter, de UK 37 de haven binnen met een jonge, circa één jaar oude jan-van-gent, die besmeurd was met een vieze smeerbeoel, dat later een soort teer bleek te zijn. Toen de vogel bij me gebracht werd leefde hij nog, maar hoewel we alle mogelijke moeite hebben gedaan het beest schoon te krijgen, is het toch niet gelukt. Vriend jan-van-gent is wijlen en krijgt nu een plaatsje in het museum „Schokland“, zodat ook niet-kustbewoners kunnen zien wat die vermaledijde rommel op zee voor kwaad uit kan richten.

Ik belde hierover met de redacteur van „Onze Vogels“, die mij mededeelde, dat hij over hetzelfde onderwerp een schrijven had ontvangen van de heer W. A. Unk uit Callantsoog, bestemd voor de rubriek „Wat lezers schrijven“. De heer Unk schrijft:

Er wordt de laatste tijd veel gesproken over lucht-en watervervuiling, veldvergiftiging enz. Hier kan niet te veel over geschreven worden. In dit verband wilde ik u iets vertellen dat mij nog al heeft aangegrepen.

Op donderdag 17 september 1970, ongeveer half zes in de morgen, liep ik op het strand en werd al spoedig geconfronteerd met een vieze laag zwarte olie, waarin ik ongeveer tien dode jan-van-gents aantrof. Een er van was nog in leven en op zijn rug liggende trachtte hij zich los te maken. Alleen de kop en nek kon hij nog bewegen.

Wie kan zeggen hoe lang deze beesten hebben geworsteld om in leven te blijven, maar uiteindelijk toch moesten bezwijken.

Als je dergelijke taferelen ziet, kan je alleen maar heel lelijke dingen bedenken tegen degenen die voor deze moorden verantwoordelijk zijn. We kunnen alleen maar hopen dat dit soort misdadigers hun gerechte straf niet zal ontlopen.

Dat er reeds gestreden wordt tegen de „oliepest“ mag blijken uit een stukje, dat we tegenkwamen in Elseviers Weekblad van 16 november 1968:

Strijd tegen oliepest

Zeven grote olieconcerns die ongeveer 30% van de tankertonnage in de wereld vertegenwoordigen, hebben het initiatief genomen op vrijwillige basis een fonds te vormen waaruit de schade vergoed kan worden wanneer een tanker door een fout van de bemanning de zee verontreinigt. Het is duidelijk dat de rampen die gebeurd zijn met de „Torrey Canyon“ en de „Anne Mildred Brøvig“ de aanleiding zijn geweest van dit overigens toe te juichen plan. Het zal echter eerst in werking treden als ook andere tankrederijen hieraan zullen deelnemen. Men eist dat minstens 50% van de wereldtankervloot het plan, dat men „Tovalop“ (Tanker Owners Voluntary Agreement Concerning Liability for Oil Pollution) gaat noemen, ondersteunt. De olieconcerns leveren in elk geval het bewijs dat zij op effectieve wijze de

Gedeelte van een kolonie; arriverende vogel remt af met vleugels en de van zwemvliezen voorziene poten.

„oliepest“ proberen te bestrijden. (Elseviers Weekblad 16-11-1968)

Het bovenstaande was aanleiding om u iets meer te vertellen over de jan-van-gents (niet Jan-van-Genten!), waarvan men tegenwoordig negen soorten onderscheidt.

Mijn eerste kennismaking

De allereerste keer dat ik te maken kreeg met een jan-van-gent is reeds vele jaren geleden, want ik was toen nog een schooljongen. 'sNachts had een buitengewoon zware storm gewoed en kennelijk was de vogel het binnenland ingedreven door de hevige noordwester. Mijn broer en ik vonden het beest op een laaggelegen weiland in de luwte van een terpdorp in het noorden van Friesland. Het dier zat versuft om zich heen te koekeloeren, maar toen ik het wilde pakken kreeg ik een formidabele houw met de forse, rechte, in een punt toelopende snavel

Van links naar rechts: jong van een paar weken oud, een éénjarige, een driejarige en een volwassen jan-van-gent.

in mijn hand, waar ik weken lang veel last van heb gehad. (Ook de heer Freriks heeft van de onder zijn berusting zijnde éénjarige jan-van-gent een paar flinke pikken gehad!) Daarom wist ik dat ik ook dit gevangen exemplaar „op m'n wagen“ moest houden! Wij hadden destijds te doen met een fraai volwassen individu. Het gehele verenkleed was sneeuwblank met uitzondering van de vleugeltoppen die zwart waren. (In de zomermaanden, in het zogenaamde prachtkleed, hebben het achterste gedeelte van de kop en de hals een enigszins gelige tint.) De poten waren zwart met lichtblauwe streepjes; ook de vier door zwemvliezen verbonden tenen hadden die kleur. De snavel was bleekblauw; rond de ogen liep een ring van donker naakt vel en daardoor leek het net of de vogel bijziende was en een brilletje had opgezet. De vorm van het lichaam deed denken aan een sigaar, of beter uitgedrukt: aan een torpedo.

Na vijf jaar geslachtsrijp

Het duurt geruime tijd eer de jan-van-gent in een dergelijk smetteloos kostuum is gestoken. In het eerste jaar zijn de vogels vrijwel geheel bruin, maar naarmate zij ouder worden komen hoe langer hoe meer witte vlekken te voorschijn uit het donkere habijt. De snob, die in het begin ook donkerbruin is, wordt „met het klimmen der jaren“ ook lichter.

Als het eenmaal zover is dat de jan-van-gent zijn vijfde verjaardag viert, is hij pas geslachtsrijp en eerst dan getooid in het fraaie uniform van de oude vogels.

Het zijn ontegenzegglijk flink uit de kluiten gewassen dieren. Van de punt van de stevige snavel tot het uiteinde van de puntige, wigvormige staart meten ze bijna een meter en hun vlucht is nóg meer!

De jan-van-gents broeden doorgaans op voor de mens ontoegankelijke rotsen van Groot-Britannië, IJsland, de Färöer, Noorwegen en Newfoundland, nu eens in kleine dan weer immense kolonies. De nesten worden vervaardigd van zeewier en drijvende „rommel“, waarop het ene

ei komt te liggen, dat bleekblauw van kleur is maar doorgaans overdekt met een filmpje kalk. Het broeden duurt 40 tot 45 dagen en wordt door beide partners beurtelings gedaan. Het jong komt vrijwel naakt ter wereld en wordt gevoed met gedeeltelijk verteerde eterij, die door de oude vogel tot in de keel wordt uitgebraakt. De jonge vogel kan dit uitsluitend bereiken door zijn kopje in de snavel van pa of ma te steken. Het groeiproces duurt een maand of twee en dan gebeurt er iets wonderlijks. Het is net of de ouders genoeg hebben van hun kind; zonder zelfs maar „gedaggies“ te zeggen verdwijnen ze naar de wijde open zee. De jongen blijven achter in de kolonie en scharrelen wat rond in de buurt van het nest. Maar van lieverlede scharrelen ze in de richting van de zee, die een magische aantrekkingskracht schijnt uit te oefenen. Ze kunnen onmiddellijk zwemmen en teren nog steeds op hun vet. Maar dat kan niet altijd doorgaan, want op een gegeven moment rammelen de jongen van de honger. Van de oude dieren hebben ze afgekeken hoe ze aan snavelkost moeten komen. Ze beginnen hun lange vlerken uit te slaan, roeien de hoogte in en beginnen de duiktechniek te beoefenen om aan vis te komen.

Jan-van-gent in „duikvlucht“.

Een machtig gezicht

Het is een machtig gezicht de in volle glorie rond het schip zeilende jan-van-gents. Nu eens ijlen ze door het luchtruim in snelle vlucht, waarbij de lange smalle vleugels vlug op en neer bewegen, dan weer zweven ze geruime tijd in glijvlucht op strak gehouden wieken. Ook scheren ze wel rakelings over de witgekuifde golven en verdwijnen in de „dalen“, om vervolgens opnieuw omhoog te roeien. Maar als de vogels op de visvangst zijn vliegen ze in de meeste gevallen hoger. Als ze iets van hun gading ontdekken, storten ze als een kei naar beneden, soms vrijwel verticaal, maar doorgaans in schuinse richting. Tijdens de duikvlucht houden de vogels de vleugels een weinig van het lichaam af, maar op het allerlaatste moment worden ze stijf tegen de body gedrukt en met een plons schieten ze in het zilte nat, waar in veel gevallen een soort bellenbaan — als was de vogel een torpedo! — de weg verraad die ze onder water afleggen. De nagezeten vis moet wel van zeer goede huize zijn, wil hij ontkomen. Reeds onder water wordt het gevangene geconsumeerd.

Als de vogels uit willen rusten, strijken ze neer op de golven; aan land komen ze uitsluitend om te broeden of wanneer ze door een zeer zware storm uit de koers zijn gedreven en naar het vasteland verdwalen.

De Nederlandse benaming is waarschijnlijk een verbastering van het Engelse „gannet“ en daarom hoeft men ook niet Jan-van-Gent met hoofdletters te schrijven, zoals veelal wordt gedaan. Zijn wetenschappelijke naam wil zoveel zeggen als „sul“, „lummel“, „sufferd“ of „domkop“. Dit zal dan wel slaan op aan land belande individuen, die „versuft“ zitten rond te kijken, want heus, anders zijn ze zo „stom“ nog niet!

JSSSEL

De

Jssel

moeilijk te missen tijdens de kweek...

Als jonge vogels voorspoedig moeten groeien, dan is het noodzakelijk, dat de juiste voedingsgrondstoffen daarvoor aanwezig zijn. Naast het zaadmengsel als basisvoeding hoort CéDé eivoer dagelijks aan uw kweekvogels verstrekt te worden.

De controle van al onze producten hebben we in handen gelegd van Dawe's Laboratories, Chicago U.S.A., St. Niklaas, België.

CéDé vogelvoeders

Tilburg, Langestraat 104, Tel: 013-423156

De

VOZANO'S VOGELHANDEL

HOOGSTRAAT 203

VLAARDINGEN (HOLLAND)

TELEFOON 010-344576

Zebravinken (grijs)	7,50 p.p.	Binsenastrilden	40,— p.p.
Zebravinken (wit)	9,50 p.p.	Zwartkop Gouldamadines	85,— p.p.
Zebravinken (masker)	12,50 p.p.	Valkparkieten	35,— p.p.
Zebravinken (isabel)	9,50 p.p.	Roodrugparkieten	45,— p.p.
Oranjeweuvers op kl.	10,50 p.p.	Turquoise parkieten	75,— p.p.
Napoleons	5,50 p.p.	Bourksparkieten	50,— p.p.
Goudbuikjes	11,50 p.p.	Splendidparkieten	150,— p.p.
Ekstertjes	7,50 p.p.	Agapornis Fischeri	47,50 p.p.
Bandvinken	7,50 p.p.	Agapornis Personata	52,50 p.p.
Rijstvogels	9,50 p.p.	Agapornis Roseicollis	37,50 p.p.
Diamantduifjes	14,50 p.p.	Goudmussen	7,— p.p.
Chin. dwergkwartels	9,50 p.p.	Blauwfazantjes	8,50 p.p.
Chin. dwergkwartels zilver	19,50 p.p.	Zwartmaskerduijjes	19,50 p.p.
Japanse meeuwtjes	7,50 p.p.	Oogstreepedelzangers	12,50 p.p.
Driekleurennonnen	7,50 p.p.	Edelzangers	9,50 p.p.
Muskaatvinken	6,50 p.p.	Schubbenkopjes	19,50 p.p.
Witkopnonnen	8,50 p.p.	Melba astrilden	40,— p.p.
Zwartkopnonnen	7,50 p.p.	Calif. Kuifkwartels	45,— p.p.
Tijgervinkjes	7,50 p.p.	Saffraanvinken	22,50 p.p.
Zilverbekjes	6,— p.p.	Pelzensaffraanvinken	19,50 p.p.
Loodbekjes	6,— p.p.	Boliviakardinaaltjes	35,— p.p.
Roodkuifkardinalen	19,50 p.p.	Diucavinken	32,50 p.p.
Rode Kroonvinken	35,— p.p.	Blaauwzwarte tangara's	37,50 p.p.
Witte Rijstvogels	45,— p.p.	Veelkleurentangara's	40,— p.p.
Roodkopamadines	22,50 p.p.	Grijze Kroonvinken (man)	12,50 p.p.
Witkeelpaapjes	19,50 p.p.	Napoleonweeuvers op kl.	10,— p.p.
Argentijnse kanaries (man)	15,— p.p.	Rode kardinalen	45,— p.p.
Witkeelpaapjes (man)	15,— p.p.	Jap. Nachtegalen	27,50 p.p.
Paradijswida's op kl.	22,50 p.p.		
Staalvinken op kl.	8,50 p.p.		
Spitsstaartamadines	35,— p.p.		
Roodkop Gouldamadines	65,— p.p.		
Diamantvinken	50,— p.p.		
Maskeramadines	60,— p.p.		

Verzendings rembourss, vracht rekening koper.
Geopend: maandag t/m zaterdag van 8.30 uur tot 18.00 uur.
Wij kopen en ruilen ook vogels.
Wij wensen u prettige feestdagen.

DE GROTE BONTE HOUTHAKKER

J. A. Verwey

Aan de bosrand staat sedert jaar en dag een scheefgezakte berkestam. Verteerd en verkankerd door allerlei insectenvraat en zwamvlokwoeker. Toch is er bij dat holle boomlijf door heel de lentetijd een gezellig geklop, gehak en gesnor; boeiend voor iedere wandelaar, die langs dat bospad gaat en luisteren kan.

Want een familie bonte spechten huist in die holle berk. De kop is er reeds totaal afgeknapt, maar in de wieg van die bonte houthakkers lekt het (nog) niet.

Hoeveel jongeren er zijn is niet te zien, zelfs niet door middel van een zakspiegel. Maar dat de kuikens het goed maken bewijst hun onverpoosd geknerp en gesnor, dat nog te horen is aan de overkant van het bospad waaraan die zieke berk (nog) staat.

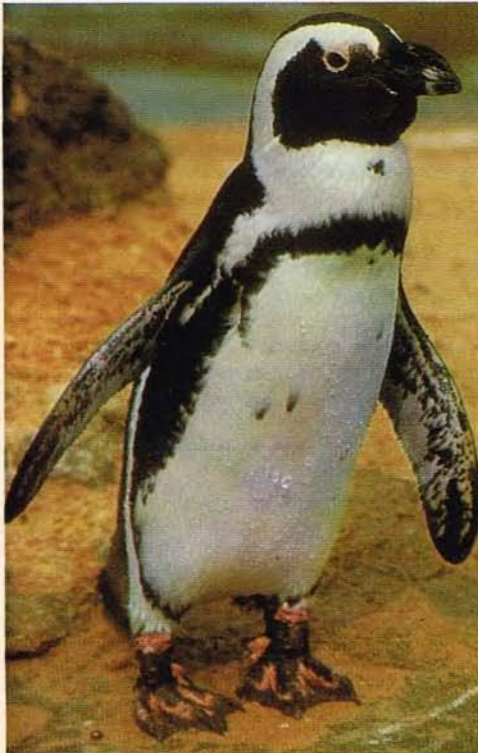
De wieg is vol. Pa en ma specht hebben het druk door heel de lange zomerdag.

OOK VOGELS LEVEN SOMS GEZELLIG

A. van Beek

Vaak denken we dat alle vogels gedurende de broedtijd een eigen territorium hebben en daarin geen andere soortgenoten dulden. Des te merkwaardiger zijn dan de waarnemingen van een groot Amerikaans zoöloog, Audubon geheten. Hij ontdekte een grote groep mannetjes gierzwaluwen die **gedurende de broedtijd** gezellig bij elkaar slapen in een holle boom. Juist door zo sterk de nadruk te leggen op het feit dat de vogels gedurende de broedtijd de eenzaamheid zoeken is de aantrekkelijke en kenmerkende zijde van het vogelleven, de troepvorming, op de achtergrond geraakt. Het is een algemeen bekend begrip dat broedende vogels geen soortgenoten in hun buurt dulden, maar bij zeer gewone individuenrijke vogelsoorten komt het voor dat bij het jacht maken op geschikte nestplaatsen, de territoria inkrimpen en de bevol-

kingsdichtheid toeneemt. We zien dit bijvoorbeeld bij meeuwen, pinguïns, aalscholvers, reigers en andere. Deze troepvorming wordt de vogels opgedrongen door de omstandigheden, hetzij beschutting, voedsel, nestgelegenheid etc. Dit verschijnsel komt echter ook wel eens voor bij goudvinken, barmsijsjes, tortelduiven en roeken. Daarnaast gebeurt het ook wel dat goudvinkmannetjes in de broedtijd hun territorium verlaten en samen gezellig gaan fourageren en de nacht doorbrengen. Toch kunnen ook vogels, die een uitgesproken territorium hebben, soms sociale neigingen hebben. Zo zijn er gevallen bekend dat een, in eigen territorium broedend paar, hulp kreeg van de burens bij het verjagen van een indringer. Darwin heeft aangetoond dat de broeddrang soms gestimuleerd wordt als er in een kolonie een minimum aantal paren aanwezig is. Dit duidt weer op sociaal gevoel. Wij zien dat die sociale trek zeer sterk bij veel soorten buiten de broedtijd aanwezig is. Gemeenschappelijk leggen de trekvogels grote afstanden af. We zien grote en kleine groepen gezamenlijk fourageren, het gezamenlijk slapen van spreuwen is ook een ieder bekend. Zo zien we dat vogels gezellig leven en niet altijd de eenzaamheid zoeken. Het roodborstje is echter een uitzondering, dat blijft zelfs in herfst en winter graag alleen. Het wordt zelfs kwaad als het zijn spiegelbeeld in een raam ziet. Het roodborstje tikt tegen het raam, zegt een oud liedje, maar het is louter agressiviteit van hem, waaruit we dus kunnen leren dat er naast vele vogels die een sociaal gevoel hebben, er ook zijn die de voorkeur geven aan eenzaamheid. Let hier eens op als u vogels observeert in uw volière of buiten in de vrije natuur. Leer hun alarmroep onderkennen bij dreigend gevaar van bijvoorbeeld een kat of stootvogel. Leer hun lokroep en gezang begrijpen. Let op uw vogels in de volière als zij om voedsel of badgelegenheid vragen, hetgeen zij door geluid of gedrag kenbaar maken. Leer te leven met uw vogels in de volière of daarbuiten, het is een van de factoren die onze hobby zo boeiend maakt. Ook de broedresultaten van uw vogels kunnen door deze omstandigheden beïnvloed worden.

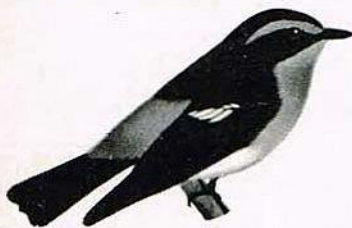
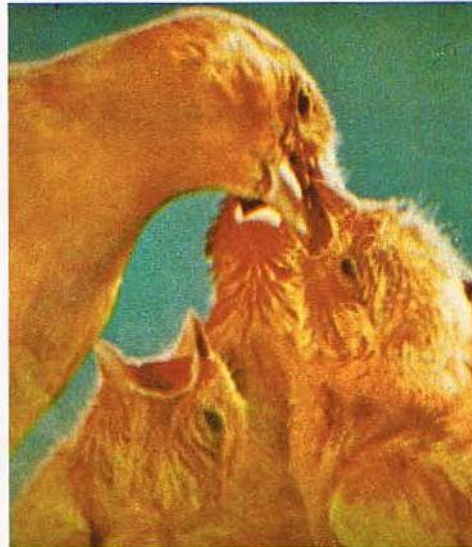
ZIJ KOMEN NIETS TE KORT

GEEN WONDER,
ZE KRIJGEN

ER IS NIET BETER

V.V.R. VOGELVOEDERFABRIEK
Koninginnelaan 106
RIJSWIJK Z.H. TEL. (070) 98 34 02

De gehele dag

ZONLICHT

voor gelukkige vogels

DAT IS

VITA-LITE®

De enige - gepatenteerde - buislamp met het volledige zonnenspectrum incl. het heilzame ultra-violet. Onontbeerlijk voor Uw vogels - vooral in de donkere wintermaanden!

Vraag inlichtingen bij de dierenhandel of de importeur:
HARTEVELD HOOS & HEIJERMANS B.V.
Mathenesserlaan 299 - Rotterdam - Tel. (010) 23 58 35

COM WERELDTENTOONSTELLING BLIJDORP ROTTERDAM,
DAT MAG U NIET MISSEN

Vogelhandel REIN v. d. VEEN GOOR

Turquoise parkiet	75,— p.p.
Roodrug parkiet	50,— p.p.
Valkparkiet	35,— p.p.
Grasparkiet	8,— p.p.
Albinoparkieten	10,— p.p.
Chinese dwergkwartels	10,— p.p.
Witkopnonnen	7,50 p.p.
Napoleons	4,50 p.p.
Diamantvinken	50,— p.p.
Muskaatvinken	6,— p.p.
Roodkop Gould amadine	65,— p.p.
Driekleur pap. amadine	52,50 p.p.
Spitsstaart amd.	35,— p.p.
Ceres amd.	35,— p.p.
Ag. Fisherie	50,— p.p.
Ag. Personata	55,— p.p.
Rode druppelastrilden	65,— p.p.
Purpergranaatastrilden	70,— p.p.
Amazone papegaai	155,— p.st.
Japane meeuwtjes	7,— p.p.
Lutinoparkieten	10,— p.p.
Deensbonteparkieten	10,— p.p.
Agapornis roseicollie	40,— p.p.
Grijze roodstaart papegaai	175,— p.st.
Idem, zilver	20,— p.p.
Idem, isabel	20,— p.p.
Diamantduifjes	20,— p.p.
Dwergduifjes	30,— p.p.
Zwartmaskerduifjes	20,— p.p.
Zebravinken grijs	7,— p.p.
Zebravinken isabel	7,— p.p.
Zebravinken wit	9,— p.p.
Driekleurnonnen	6,50 p.p.
Muskaatvinken	6,— p.p.
Loodbekjes	4,50 p.p.
Rijstvogels	9,— p.p.
Tijgervinken	7,— p.p.
Edelzangers	9,— p.p.
Indische Nonpareil	20,— p.p.
Zwartkopnonnen	7,50 p.p.
Zebravinken masker	11,— p.p.
Zebravinken zilvervleugel	11,— p.p.

Parelhalsband amadinen	37,50 p.p.
Blauwfazantjes	7,— p.p.
Ekstertjes	6,— p.p.
Loodbekjes	5,— p.p.
Dom. Kardinalen	17,50 p.st.
Bandvinken	6,— p.p.
St. Helenafazantjes	15,— p.p.
Zwartmaskerduifjes	20,— p.p.
Goudmussen	6,— p.p.
Sperling dwergpap.	35,— p.p.
Tovi porhisli	35,— p.p.
Blauw gele ara	300,— p.st.
Rood gele ara	300,— p.st.
Gele Rietvinken	90,— p.p.
Pracht Rosella's	160,— p.p.
Verg boomkwartels	45,— p.p.
Staalvinken	6,50 p.p.
Dottergele wevers	9,— p.p.
Oranje wevers	9,— p.p.
Dwerg masker wevers	9,— p.p.
Dominikaan wida's	15,— p.p.
Paradijs wida	20,— p.p.
Pruimkopparkieten	40,— p.p.
Kan. Roodint. man	20,— p.st.
idem pop	17,50 p.st.
Roodagaat man	20,— p.st.
idem pop	17,50 p.st.
Roodbrons man	20,— p.st.
idem pop	17,50 p.st.

1-1 Roodbek wever
1-1 Citroen wever
1-1 Dottergele wever
1-1 Jap. meeuwtje
1-1 Napoleon

samen 27,50

's Maandags de gehele dag gesloten.
's Zondags van 9 tot 2 uur geopend.
Verzending onder rembours verp. f 1,50.
Onder minimumorders 20,—
VRACHT REKENING KOPER

GROTESTRAAT 69
TEL. (05470) 2623

Beide Kerstdagen en Nieuwjaarsdag gesloten.
Wij wensen u prettige feestdagen.

Amerik. elektr. broedmachientje voor 18 kwartel-eitjes of andere, met handleiding.

f. 28.—

incl. BTW
franko remb.
Vele dankbetuigingen.

VAN WAARDHUIZEN

LEIDERDORP - v. d. Valk Boumanweg 204
Telefoon 01710 - 3 08 37

PAGANOL

beaphar

RAALTE HOLLAND

bevat belangrijke componenten voor gezondheid en vitaliteit van papagaaien en parkieten, voorkomt kale plekken, vale vedertooi en staartbijten.

„ANIMALI“ INTERNATIONAAL VOGEL- EN APENPARK

POSTBUS 291 - ROOSTENLAAN 303 - TELEFOON 040-113738 - EINDHOVEN

**STEEDS VOORRADIG EEN RUIME COLLECTIE
TROPISCHE EN ANDERE PARKVOGELS.**

Vraagt onze uitgebreide nieuwe prijslijst.

Vogelliefhebbers bezoekt ons park! — Verkoop ook gedurende het weekeinde.

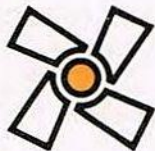
NOG EVEN DAN IS HET WEER ZO VER!

Weer opnieuw beleven van een der meest biologische facetten in de vogelliefhebberij. Echter alleen wanneer NÚ de verzorging en voeding niets te wensen overlaat.

WITTE MOLEN ook in 1973 weer geheel tot Uw dienst.

ZIJ HOOPT HET VERTROUWEN IN HET - NIEUWE JAAR - TE MOGEN BEHOUDEN EN TE VERSTEVIGEN.

MET

witte molen

EEN NIEUWE LENTE TEGEMOET!